Nyíri Attila
𐤉𐤀𐤕𐤕𐤉𐤋 𐤀𐤌𐤕𐤉𐤓

Ez is én vagyok

𐤆𐤉𐤄𐤉𐤌 𐤉𐤔 𐤀𐤕 𐤄𐤔

Sok-sok jószág áll utamon,
elkergetni ernyedt karom

A fájdalom hangjai

Bűneimet nem bánom meg,
legfeljebb az erényemet.
Az életem kirakat volt,
század, ez a te érdemed!

Ez a homályos világom
játék volt vagy előétel?
Felesleges, hogy itt voltam
vagy tucatnyi műkellékkel.

Téveszmékkel bíbelődtem,
sok csókot nem nekem szántak.
Jövőt néző, behunyt, szemem
boldogtalan békét láthat.

Nincsen bűn, csak szenvedés van
kellemetlen emberekkel.
Egy sóhajtás létem ára,
s egy lélek, 'mely mást érdemel.

Kispest, 2005. január 29.

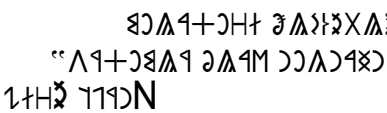

„Az elbeszélő irodalom
fennhangon való álmodás”
Knight Erik

A jövevény lény

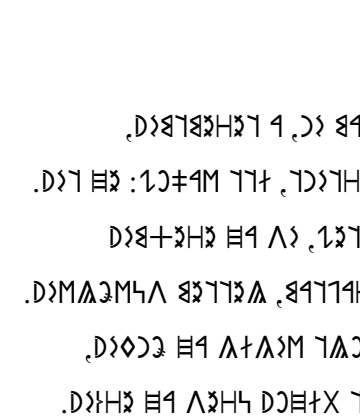

Először voltam én, a teremtmény,
Hogy ez megtörtént, itt vagyok: ez tény.
Sokan neveltek, és az eredmény
Meglátszott rajtam, lettem süvölvény.
Utamon ott volt végig az önkény,
S ezért volt bizony üres az erszény.
Ám a homályban csillant a remény:
A földhöz nyúltam, s lett a televény.
Időm eljárt a maga kerekén:
Bölcs lett szellemem, a testem meg vén.

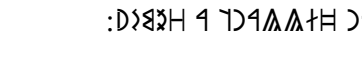

Égeraracsa, 2009. május 7.

„Úgy éreztem magamat, mint aki egy
mély és sötét kút kávája fölé hajol, s
a kezében kötelet lenget vigasztalanul”
Gide András

A kút
(jövőkép)

Égen innen – földön is túl,
ahol éjben egy eb tutul:
Gyalogösvény, fehér akác,
az út végén kerítést látsz.
Kettős lécű, málladozó,
mögötte egy kicsi viskó.
Üres udvar, elhagyott ház,
'melyet a szél körbepásztáz.
Vizenyős hely: nádak, erek,
nem laknak itt már emberek.
Összetákolt szerszámkamra,
benne széna maradéka.
Udvarán nő a bojtorján,
s macska néz rám a lajtorján.
Tovább menve, hátul a kert,
'melyet a gaz régen felvert.
Kert elején mély, sötét kút,
mellé rakom le a batyut.
Ülve nézem: hűvös homály,
a kövekre vízpára száll.
Falát moha lepte félig,
benne a víz úgy örvénylik.
Foszforeszkál ott, a mélyben,
van valami ott, lenn! Érzem.

Sötétlően leszáll az est,
a kút éled, mesélni kezd.
Elmerengve sóhajt nagyot,
s csobogva szó egy dallamot.
Homályosan fényt is látok:
gomolyognak látomások.
Benne színek, árnyalatok,
nézve nézem és zsibbadok.
Elragad a nem várt élmény,
kábult leszek még a végén.
A világunk van odalenn,
de nem olyan, mint amilyen,
Benne van az összes álmom,
és tovatűnt ifjúságom.
Derűs a kép, varázslatos,
lelkem hangról hangra tapos.
Oly könnyed ez, mint egy játék:
ő a test és én az árnyék.
Talpra állva – elszédülten –
egybeolvad minden bennem.
Kavarogva oszlik a köd,
holdfény foszlány fejem fölött.
Az ösvényről visszanézek,
s búcsúznak a jövőképek.

Égeraracsa, 1997. augusztus 22.

[illegible]	*Az egészséges embernek sok*
[illegible]	*kívánsága van, a betegnek csak egy*

...[illegible]	**Az idő csak egyre...**

[illegible]	Szobámban merengve
[illegible]	jártam csak kerengve.
[illegible]	Álmodva éreztem:
[illegible]	mindezt csak képzeltem?
[illegible]	Féltem, hogy elmúlik,
[illegible]	s az – 'mi szép – kihullik
[illegible]	az idő rostáján.
[illegible]	Mi marad? Mi vár rám?
[illegible]	Már látom előre:
[illegible]	szükség lesz erőre!

[illegible]	**Kispest, 1995. március 21.**

„Többet hátra, mint elé,
mindennap már lefelé”
népi mondóka

Az öregség biztos jele

Onnan gondolom azt, hogy megöregedtem:
a létrán csak le tudok menni, fel már nem.

Kispest, 1999. február 4.

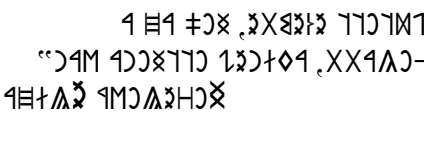

„Sohasem jutott eszembe, hogy az a legboldogabb, akinek otthona van”
Horelová Eliza

Balszerencse

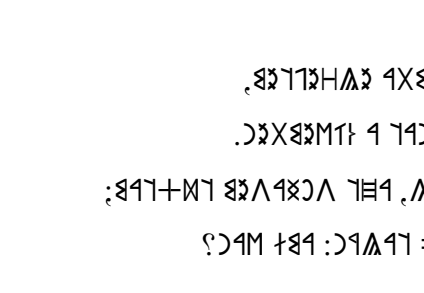

A szomorúságom magamba elrejtem,
Arcomon nevetés, bánat a szívemben.
Hogy mi a boldogság, azt sohasem tudtam;
Az, ami hiányzik? vagy talán: ami van?

Kispest, 1999. november 19.

„Ha nem lehet úgy, ahogy akarom,
akkor úgy akarom, ahogy lehet”
köznapi közhely

Becsaptál, élet

Nyögöm az igát,
húzom a terhet.
Nem tudom, ki az,
'ki szemmel verhet.

Kis helyen elfér
sok-sok jó ember.
Lehet, hogy azért,
mert szólni nem mer.

De én kiáltok,
kiáltok bátran:
„Becsaptál, élet,
más az, 'mit vártam!”

Suhl, 1997. november 7.

Belátás ?

Van, 'ki nagy dolgokat idővel már nem mer:
Néha még az is szép, ha öreg az ember.

Kispest, 2002. február 11.

Amit elhallgattál, nem kell megismételned

Bennem maradt

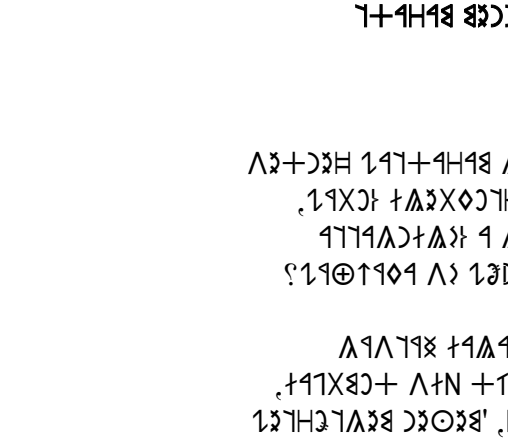

Hol maradtak csendes
birtokbeli szobák,
Hol a szélingatta
fenyők és akácfák?

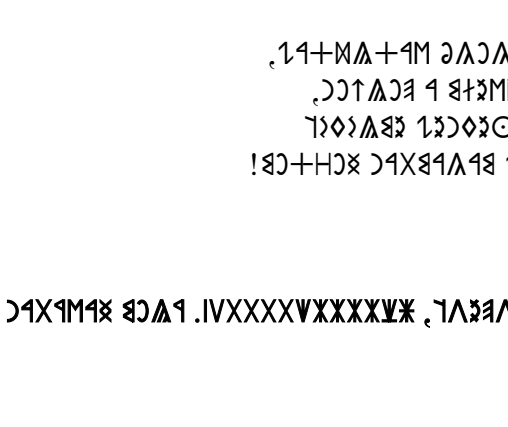

A zalai hátság
szelíd kis dombjai,
Ház, 'melyen megtörtek
a szél hullámai?

Gágogó vadludak,
könyveim a polcon,
'Melyeknek emlékét
csak magamban hordom!

Kispest, 1996. december 23.

„Az embert gyakran hajlamaival
ellentétes irányba ragadhatja a
saját meggyőződéseinek árja”
Dołega-Mostowicz Tádé

Bíráló szemmel

Az életben hamar megtanultam
gondolkodni s látni önállóan.
Magam néztem a világot s hazám,
és nem a szülői ház ablakán.

Égeraracsa, 2004. július 18.

Az életem nem volt „nyugi” ,
Volt benne sok „jó kis buli”

Csibésznyelven

Csikágó -ban is laktam
az életem folyamán,
Közel volt a **Lizsé** -hez
két utcányira tanyám.

Várost jártam gyerekként,
Lidó -t láttam így – Pesten,
Tiszta volt a Duna még,
'mikor benne fürödtem.

Kamaszként udvarolni
Tripolisz -ba jártam át,
Angyalföld veszélyes volt
éjszaka – az angyalát!

Volt még **Dzsumbuj** s **Dühöngő**
e városban – hallottam,
Ezeken a részeken
soha meg sem fordultam.

Rajcsúr -nak a környékén
átúsztam Guttmann-taván,
A városban farkasként
éltem, mint pesti vagány.

Kispest, 2000. december 28.

Magyarázat

Csikágó	—	Az Aréna út (most Dózsa György út), a Damjanich utca, Bethlen Gábor utca és az István út közötti rész (VII. ker.)
Lizsé	—	Városliget (XIV. ker.)
Lidó	—	A Duna-part Turbina utca és Árpád út által határolt területe (XIII. ker.)
Tripolisz	—	A Babér utca, Váci út és Béke út között fekvő városrész (XIII. ker)
Dzsumbuj	—	Az Illatos út, Gubacsi út és Kén utca környéke (IX. ker.)
Dühöngő	—	A Lándzsa utcai lakótelep (XVI. ker.)
Rajcsúr	—	A Gyömrői út külső része (X. ker.)
nyugi	—	nyugalom
buli	—	közös tevékenység, rendezvény
vagány	—	karakán fickó

„Van, aki a képzelőerő segítségével tud bizonyos mértékig elrejtőzni sorsának méltatlansága elől, a maga teremtette belső világban”

Leacock István

Egy imposztor visszaemlékezései

A lét függönyén át jöttem én,
dühös voltam és vadóc;
Az újabb életem kezdetén
hajam helyett nőtt a kóc.

Választójogtalanként kezdtem,
sokszor toporzékoltam;
Mint a dudva nőttem kezdetben,
később meg a balsorsban.

Nevem mellé kaptam címeket,
érdemtelenül vagy sem?
Anyaszomorító a kezdet,
s léhűtőre emlékszem.

Ezt váltotta fel a széltoló,
majd jött a pernahajder;
A himpellér sem volt utolsó,
s egy rosszcsont csak bajt kever.

Azzal sem dicsértek: gézengúz,
s lettem az ördögadta;
Úgy éreztem, mint egykoron Husz,
elítélve máglyára.

Ezenkívül voltam mákvirág,
s gazfickóvá is váltam;
Máig sem változott a világ,
csak nem mondják ki – bátran.

Kispest, 2000. december 5.

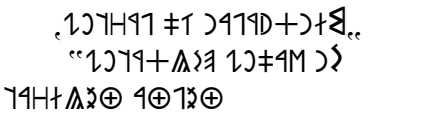

„Mindnyájan így jártok,
Én vagyok példátok”
fejfa felirat

**! ᒐᔑᔑᔕᔑᔑᔕᔑᔑᔕ

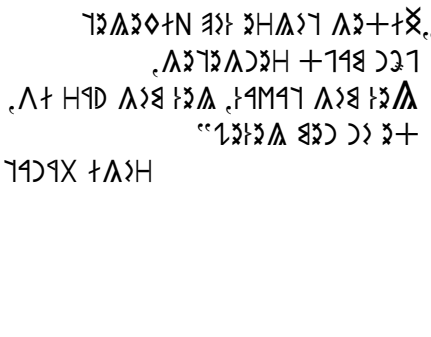

„Hideg télre szép kikelet
jön majd rengeteg,
Lesz még tavasz, lesz még nyár is,
de én nem leszek”

régi bánat

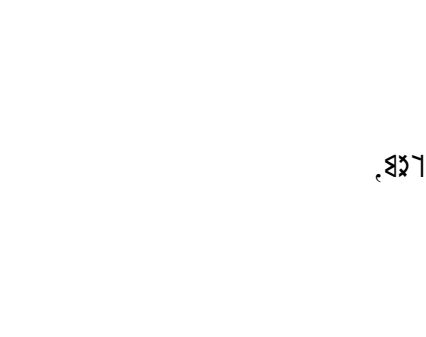

Egyetlen szaváért

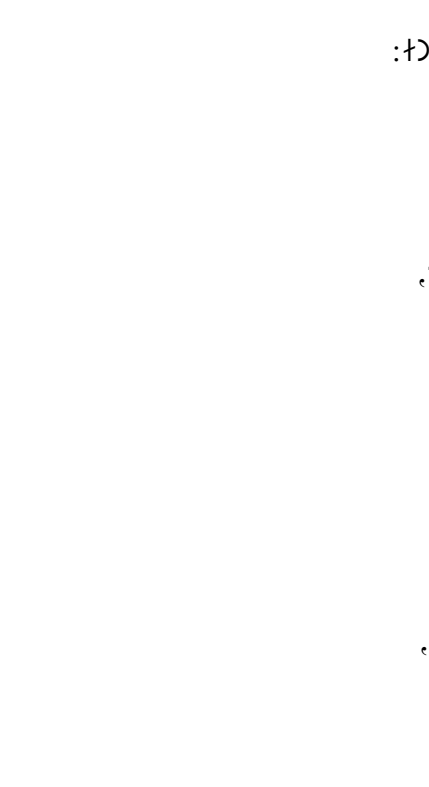

Most, hogy idős lettem,
jutalma van, ára:
Újra gyermek lettem
végre valahára!

Sohasem szerettem
felnőtt fejjel élni:
Hazug világukat
ki az, aki érti?

Megőriztem végig
gyermeki hitemet:
Azzal tesznek sírba,
ha a sors eltemet.

Hazug szavak lettek
igazként hirdetve:
Elvétve szól köztük
Jézusnak igéje.

Egyetlen szaváért
éltem az életet:
Szent volt az az ige,
maga a szeretet.

Kispest, 2005. április 5.

A halhatatlanság az emberi
emlékezőképesség kiterjesztése

Együtt veletek

Ha elmúltam, majd
elfelejtenek,
De tovább élek
együtt veletek.

A lét végtelen,
csak formája más,
A földi alakzat
nem végállomás.

Így nemcsak voltam,
de vagyok s leszek,
A versem él, 'míg
élnek emberek.

Emlékezzél rá
'mikor olvasod:
Talán még most is
köztetek vagyok.

A némaságot
így áttöröm, és
Nem jelent gátat
megsemmisülés.

Mert nincsen halál,
csak átváltozás,
Meggyőződésem:
hogy van folytatás!

Égeraracsa, 1996. november 14.

„El, ha mindig csak a cél tölt,
Rövid lesz a hosszú mérföld”
régi biztatás

…Elérkeztem…

Mindig mentem, mindig másztam,
S fennakadtam a csordákban.
Bukdácsoltam dísztökökön,
Megnemértés volt örömöm.

Pozdorjává törtem széjjel
Repülve álmomban éjjel.
Csodáltam a szüzek testét,
S áhítattal vártam estét.

Teljes gőzzel is szaladtam
Nap felé az alkonyatban.
Lángot hoztam, sokan fújták,
Jobb a sötét ostobaság.

Beleléptem nyakig vízbe,
S testemet a sodrás vitte.
Szembeszegültem a mával,
Nem azonos ez a várttal.

Kúsztam hegyre életemben,
Téptek, vágtak: megéreztem.
Elértem a csúcsra végre,
Írás várt rám: késő → vége.

Kispest, 2007. július 9.

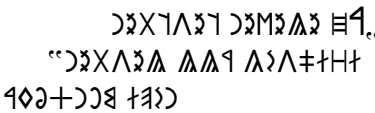

„Az eleven testben
irigység áll lesben”
népi mondóka

Életrajz helyett

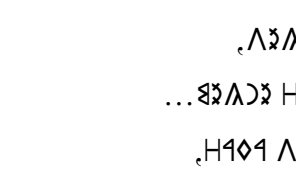

Az életem nem lényeges,
Megteremtett az Úr engem…
Ő tudta, hogy mit is akar,
Részletezni szükségtelen.

Égeraracsa, 2002. május 21.

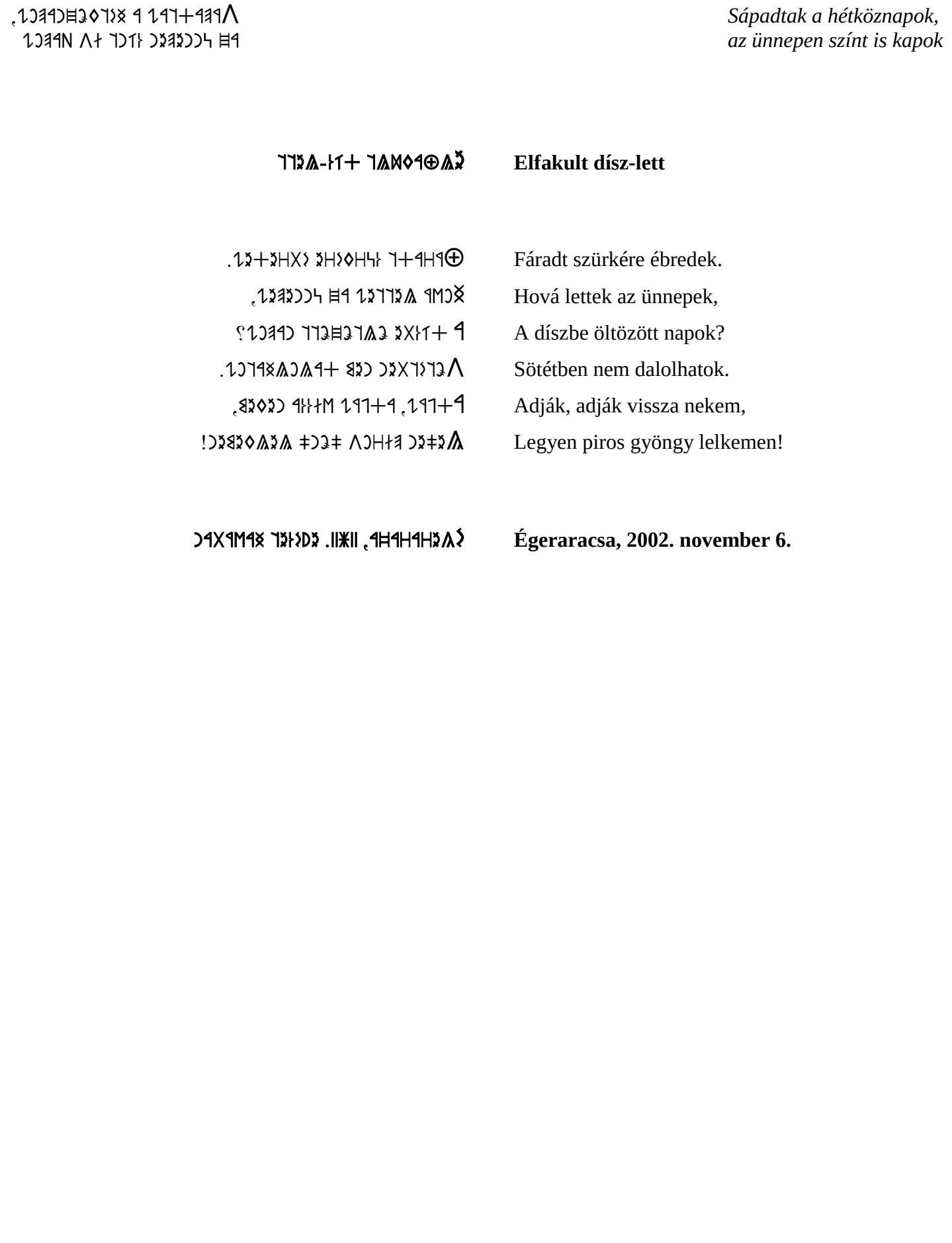

Sápadtak a hétköznapok,
az ünnepen színt is kapok

Elfakult dísz-lett

Fáradt szürkére ébredek.
Hová lettek az ünnepek,
A díszbe öltözött napok?
Sötétben nem dalolhatok.
Adják, adják vissza nekem,
Legyen piros gyöngy lelkemen!

Égeraracsa, 2002. november 6.

[illegible]	*Aki boldog, az elégedett is, de aki elégedett, nem biztos, hogy boldog*

[illegible]…	**Elfogyhatnak…**

[illegible]	Vívódó, vérző verseket
[illegible]	formált az Akarat,
[illegible]	Keresztül-kasul kínlódva
[illegible]	hagyták le ajkamat.

[illegible]	Merészet, messzit mondani:
[illegible]	elérni Végtelent,
[illegible]	Belátom bölcsen, borúsan,
[illegible]	lehetetlen jelent.

[illegible]	Szóljanak szépen, szelíden,
[illegible]	helyettem a Szavak,
[illegible]	Sejtelmes, silány selyemben
[illegible]	tétován hangzanak.

[illegible]	„Nyers nyelve nyitott nyílásán
[illegible]	zuhatagban jöttünk,
[illegible]	Névtelen, néma nincstelen
[illegible]	maradt el mögöttünk. ”

[illegible]	„Hirtelen hátrább hőköltünk
[illegible]	sötétbe kerülten,
[illegible]	Kőkemény, konok kapukon
[illegible]	elfogytunk a csendben . ”

[illegible]	**Kispest, 1966. december 26.**

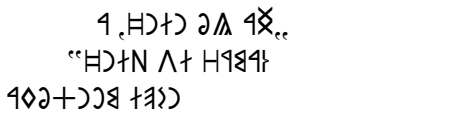

„Ha ló nincs, a szamár is kincs”
népi mondóka

Elgondolhatatlan ?

A kezdet örök,
számomra kincs.
Így az lehetek,
aki már nincs.

Kispest, 1998. december 6.

„Minden fel- és lefelé megy, megállapodás
a lét folyamán nincs”

Justh Zsigmond

Elillanhat

Nem szeretem, ha szobámban
elalszik a villany,
Félek sorsom a sötétben
mellettem elillan.

Kispest, 1996. december 15.

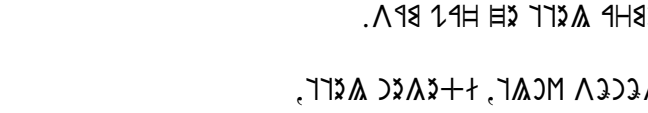

Lelkem korábban ragyogott, mint porszem
táncolva a napfényes levegőben

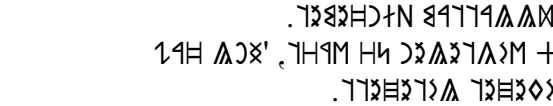

Eljegesítettleníthetetleneknek tartottam

Rám terült a bánat éje,
Elkoptattam a varázst.
Bár látszatra maradt minden,
Számomra lett ez csak más.

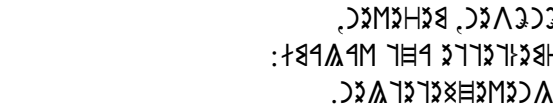

Különös volt, idegen lett,
Elhullattam kincsemet.
Majd végtelen űr várt, 'hol csak
Emlékezet létezett.

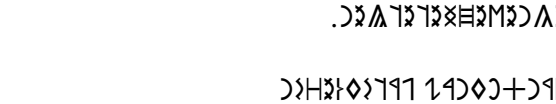

Lélegzetem akadozott
Ösztönösen, mereven,
Dermesztette azt valami:
A megnevezhetetlen.

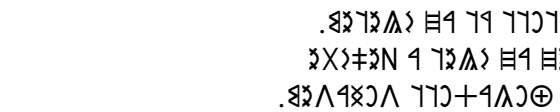

Ábrándoknak játékszerén
Futott át az életem.
S ez az élet a kegyébe
Nem fogadott sohasem.

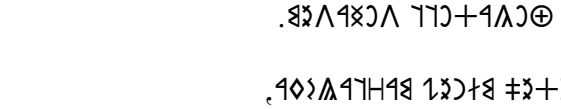

Mindegy minek martaléka,
S a láng-szív vált jégheggyé.
Ez nem a szív didergése,
Hanem már a léleké.

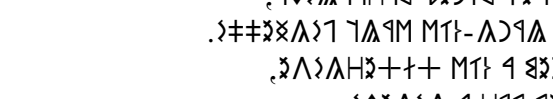

Égeraracsa, 2005. május 3.

„A belső összefogottságot igénylő zene
hallgatásához elég a derengő fény”
Gulyás Dénes

Elsajátítottam valamit

Kőből faragtak ki,
mégpedig keményből.
Napocska van bennem,
villám meg másfelől.

Lángolt egykor a nap,
most van lemenőben.
Villám kétes fénye
erejét vesztetten.

A szavaim harsányak,
szemem üli a köd.
Csak lelkem nem vénült,
sőt megerősödött.

Máriaremete, 2009. november 28.

„Aki 20 éves koráig nem szép,
30-ig nem erős, 40-ig nem okos,
50-ig nem gazdag, 60-ig nem szent,
*az legfeljebb már csak **jó** lehet”*
régi mondás

Éltem

Éltem – féltem,
de reméltem.
Véltem én és
elbeszéltem.

Kispest, 1996. március 25.

„Ahol jól fogadtak, koma,
hamar ne jöjj vissza oda!”
megszívlelendő jó tanács

Epekedés… után

Miért keresem én is a fényt?
Csak azért, mert foton vagyok.
A mocsárból lidércfényként
kúszom fel, 'hol szellem ragyog.

Égeraracsa, 2006. május 26.

Az ember legeslegnagyobb kincse:
saját értékének ismerete

Erőt ad

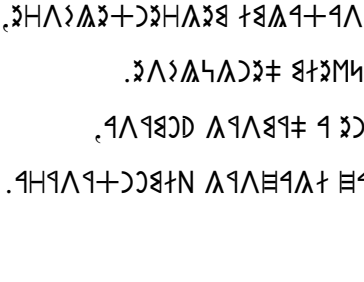

Nem dolgozom társadalmi megrendelésre,
mert velejárna a műveim gyengülése.
Hogyha rám nehezedne a gyámság nyomása,
úgy nem volna hely az igazság kimondására.

Kispest, 2004. április 20.

„Adjon Isten, minden jót,
diófából koporsót!”
népi mondóka

Érzem...

Ha fáradok, beteg vagyok,
érzem a tölgy üzent.
Megyek – néma tisztelettel – ,
ez a nagy fa: egy szent.

Érintem a tenyeremmel,
törzsnek támaszkodom.
Keringése így lesz úrrá
életen – halálon.

Égeraracsa, 1999. július 8.

„A Fekete Jack: a pikk ász, amely
beláthatatlan idők óta háborút,
gyilkosságot és hirtelen halált jelent”
R. Kipling

Események sodrásában

Ami történik a világban,
fáradt megvetéssel elítélem.
A szűnni nem akaró hülyeségből
szitkozódva veszem ki a részem.
Amit háborúnak neveznek:
az nagyobb nézeteltérésű tény.
A legjobb lehet – nekem főleg – ,
hogyha kimaradok belőle én.

Kispest, 2015. november 14.

Ez a tény

Elárulom, hogy' hagylak itt,
kicsi feleségem;
Azt rikkantom: „szervusz, világ!” ,
s kifogysz majd belőlem.

Kispest, 2003. december 7.

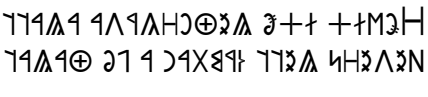

Rövid idő leforgása alatt
keserű lett számban a jó falat

Feldolgozásra szorul

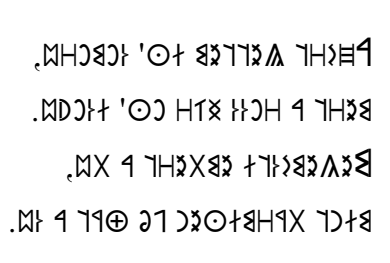

Azért lettem ily' szomorú,
mert a rossz hír oly' iszonyú.
Megemészti embert a bú,
mint bármilyen jó fát a szú.

Égeraracsa, 2004. május 21.

„A tájékozatlanság Isten áldása”
Kästner Erik

Felfoghatatlan

Valami történt velem nem is olyan régen,
Mindazt, ami megesett, azt most elmesélem.

Azóta az életem más lett, megváltozott,
Megdöbbentő, ami végbement akkor és ott.

Minden, amit átélek, azóta csak álom,
Tehetetlen eszközként élem a világom.

Oktalan vágy, szenvedély, cselekedet – számtalan –
Már nem velem történik, hanem csak általam.

Égeraracsa, 2004. október 31.

[illegible]	*„Zivataros hidegfront*
[illegible]	*nem sokat vár, ha rádront”*
[illegible]	*paraszti regula*

[illegible]	**Felhőhajtó**
[illegible]	Lovasom, a fergeteg,
[illegible]	ki tudja, hol tekereg?
[illegible]	Akad dolgom, rengeteg,
[illegible]	készítek majd terveket.
[illegible]	Nagy felhőket kergetek,
[illegible]	és csak attól rettegek:
[illegible]	Csődöt mond a szerkezet,
[illegible]	s mi lesz hogyha megreked?
[illegible]	Mindhiába menteget,
[illegible]	és hiába kertelek.
[illegible]	Hallgathatok eleget,
[illegible]	vagy tán újba kezdhetek?

[illegible]	**Égeraracsa, 2000. augusztus 1.**

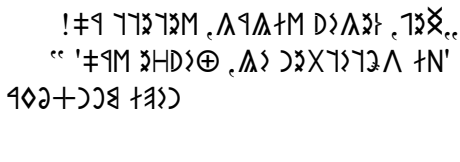

„Hej, szegény világ, vetett ágy!
'ki sötétben él, fényre vágy' ”
népi mondóka

Felkerekedve…

Elmegyek én messze, messze:
napnyugatról napkeletre.
Hozom a fényt – hulljék rátok! – ,
mert sötétben fog az átok.
Napkeltétől bizonyára
megérkezem napnyugtára.

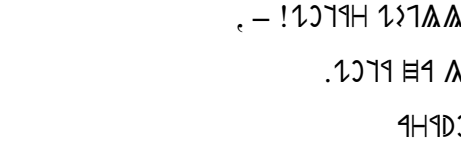

Égeraracsa, 2002. augusztus 4.

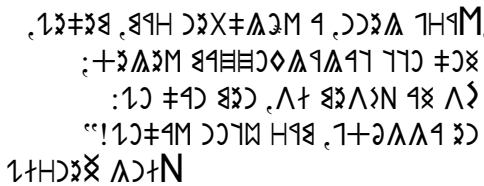

„Várj lenn, a völgyben rám, megyek,
hogy ott találkozzam veled;
És ha késem is, nem nagy ok:
ne aggódj, már úton vagyok!”
King Henrik

Finnyáskodva

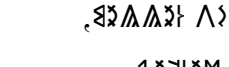

Sok apró esemény, s kevés szellem,

Amelyek idővel ködbe vesztek,

Vonult végig egész életemen.

Ferencváros, 2016. szeptember 28.

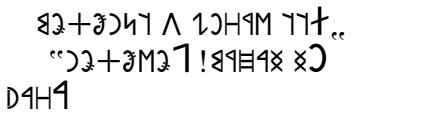

„Itt várok s tűnődöm
Oh hazám! Jövődön”
Arany

Gyöngébb ?

Szeretem a hazám földjét,
mert tudom, hogy ő a gyöngébb.

Kispest, 1996. december 31.

Van, aki anélkül válaszol, hogy
a feltett kérdést megértené

Ha tudnám… !

Örökkön-örökké kísért a múlt;

Mit tegyek vele, ha belém szorult?

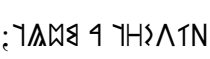

Égeraracsa, 2001. október 25.

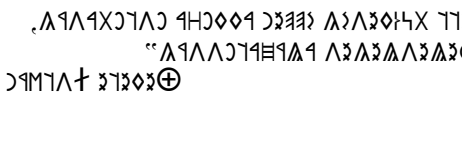

„A túlzott büszkeség éppen akkora ostobaság,
mint a felesleges alázatosság”
Fekete István

Hallgatok ?...

Hallgatni, szám tartani,
Így lehetek: valaki.
És ha egyszer hallgatok s
Nem nyitom már soha ki,
Akkor az nem én vagyok!

Égeraracsa, 1995. október 31.

Örömöm, fájdalmam, félelmem
mi fejezi ki méltóképpen?

Hangulati hullámzásom

Énekem árad megkötés nélkül:
Szeretném magamat megmutatni!
Dalomat tánccal kísérem végül,
A zeném idő- , táncom térbeli.

Egyenlő közökben megismétlem,
Egységbe szorítom, ahogyan jön.
Ez az ismétlés: rend az időben,
Diadal ez a suhanó időn.

Égeraracsa, 2004. augusztus 25.

„Egy ítéletvégrehajtó olyan,
mint a rábízott elítélt:
igen könnyű felhúzni”
Nagy Károly

Hiába, ez már csak így van

Magam elől sehová el nem bújhatom,
s a bennem lévő félelemhez nincs okom.

Kispest, 2007. május 31.

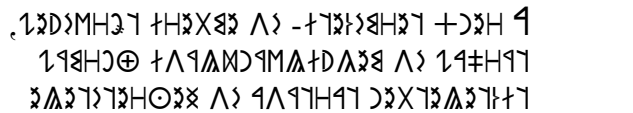

A rend természeti- és emberi törvények ,
tárgyak és megnyilvánulási formák
tiszteletben tartása és helyretétele

Hozzáállás kérdése

Hol is kezdjem? Hogy' is kezdjem?

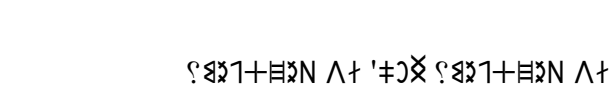

Jó volna már ténylegesen

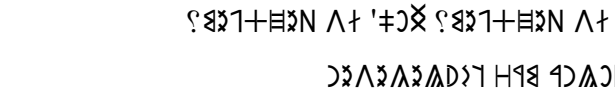

Nagy merészen – ez a tervem –

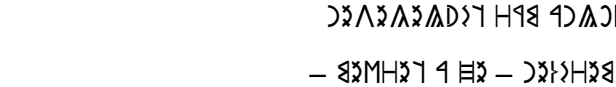

Rendet rakni életemben!

Kispest, 2014. január 6.

„Idő, idő, tavaszidő,
Kibe nyílik mindön mező;
A virágok illatoznak,
A madarak fára tojnak.
Mindön madárnak van párja,
Csak neköm nincs, igaz árva”
népdal

Hú, de nagy a bánatom !

Virágot ültettem
anyám sírhalmára,
Annak a virágnak
eltörött a szára.

Eltörött a szára,
reményem is végleg;
Sok a búja, baja
a szegény legénynek.

Mert a szegény legényt
még az ág is húzza;
Babája elhagyta,
hol találjon újra?

Ezért a világot
nyakába is veszi,
Összekuszált lelke
búbánattal teli.

Így ér keservesen	[illegible]
az elágazásra;	[illegible]
Hová, merre menjen,	[illegible]
hisz' senki sem várja.	[illegible]
Hadd menjek, hadd menjek	[illegible]
a nagyvilágba ki,	[illegible]
Annak, ami maradt,	[illegible]
hátat fordítani!	[illegible]
Lépre mentem, lépre,	[illegible]
hurokra kerültem;	[illegible]
Jaj, de keserű lett	[illegible]
azóta a lelkem.	[illegible]
Eltűnt már a tanyám	[illegible]
büszke sátorfája;	[illegible]
Hogyha jön a babám,	[illegible]
hűlt helyem találja.	[illegible]
Nem érem fel ésszel,	[illegible]
hogy' hagyott el engem,	[illegible]
Mégis azt kívánom:	[illegible]
áldja meg az Isten!	[illegible]
Kispest, 2003. február 3.	[illegible]

„A ritmus csak szolga,
Szolgálat a dolga!
Ez a versszerzés oly titka,
Melyet aki tudna, ritka”
Batsányi

Kérdés

Lehet vers is
e költemény?
Egyáltalán
költöttem én?

Kispest, 1998. december 3.

[illegible]	*„Az egyedülvalóságnak*
[illegible]	*hosszú az árnyéka”*
[illegible]	*Gárdonyi*

[illegible]	**Kesergő**
[illegible]	Se apám, se anyám
[illegible]	ezen a világon,
[illegible]	Lógok, mint pitykegomb
[illegible]	hosszú cérnaszálon.
[illegible]	Annak sincs semmije,
[illegible]	akit majd elveszek;
[illegible]	Amerre a nap süt,
[illegible]	vele arra megyek.
[illegible]	Pántlikát is csinál
[illegible]	Úr a boldogságból,
[illegible]	Két szerető szívet
[illegible]	összefűz magától.
[illegible]	Kérdem a jóistent
[illegible]	fenn, a magas égbe' ,
[illegible]	Mondja meg, az árvát
[illegible]	minek hozta létre?
[illegible]	**Kispest, 2002. január 7.**

„…s bizonyosan gyakran keresi a szavakat,
hogy kifejezhesse gondolatait”
R. Kipling

Kifejezéseim születése

Koponyámból a gondolat
nem egykönnyen tör ki:
A fejemben előre kell
a számba azt húzni.

Kispest, 2005. január 11.

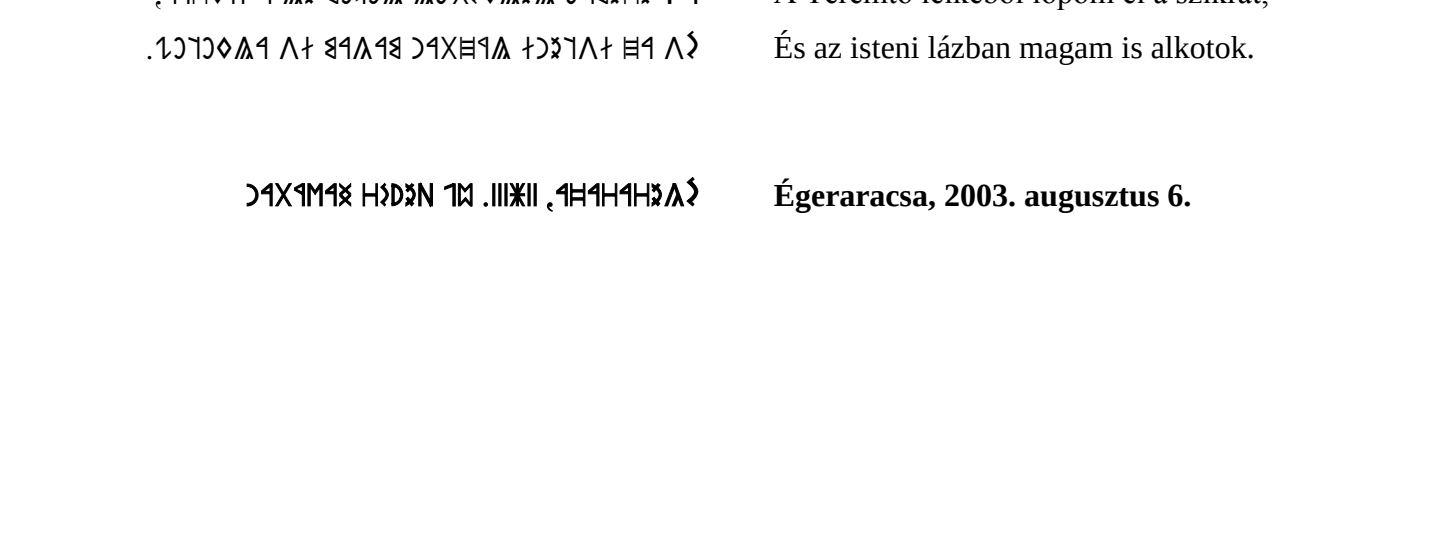

Az alkotást az vonja, húzza,
'kit nem csókolt meg a múzsa

Költői hitvallás

Mély alázattal magasztosul a tehetség,
A végtelen szövétneke köröttem lobog.
A Teremtő lelkéből lopom el a szikrát,
És az isteni lázban magam is alkotok.

Égeraracsa, 2003. augusztus 6.

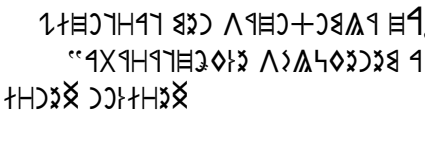

„Az álmodozás nem tartozik
a menekülés eszköztárába”
Harryson Henri

Körforgásban

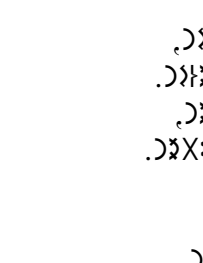

Véletlenül jöttem én,
Túljártam a Sors eszén.
Bennem a Múlt eleven,
Mint emlék a lelkemben.

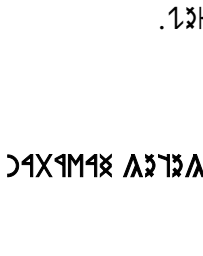

Szívemben a vágyaim,
S a sejtelem szárnyain
A végtelenbe – ahol élek –
Rövid úton visszatérek.

Kispest, 2015. január 10.

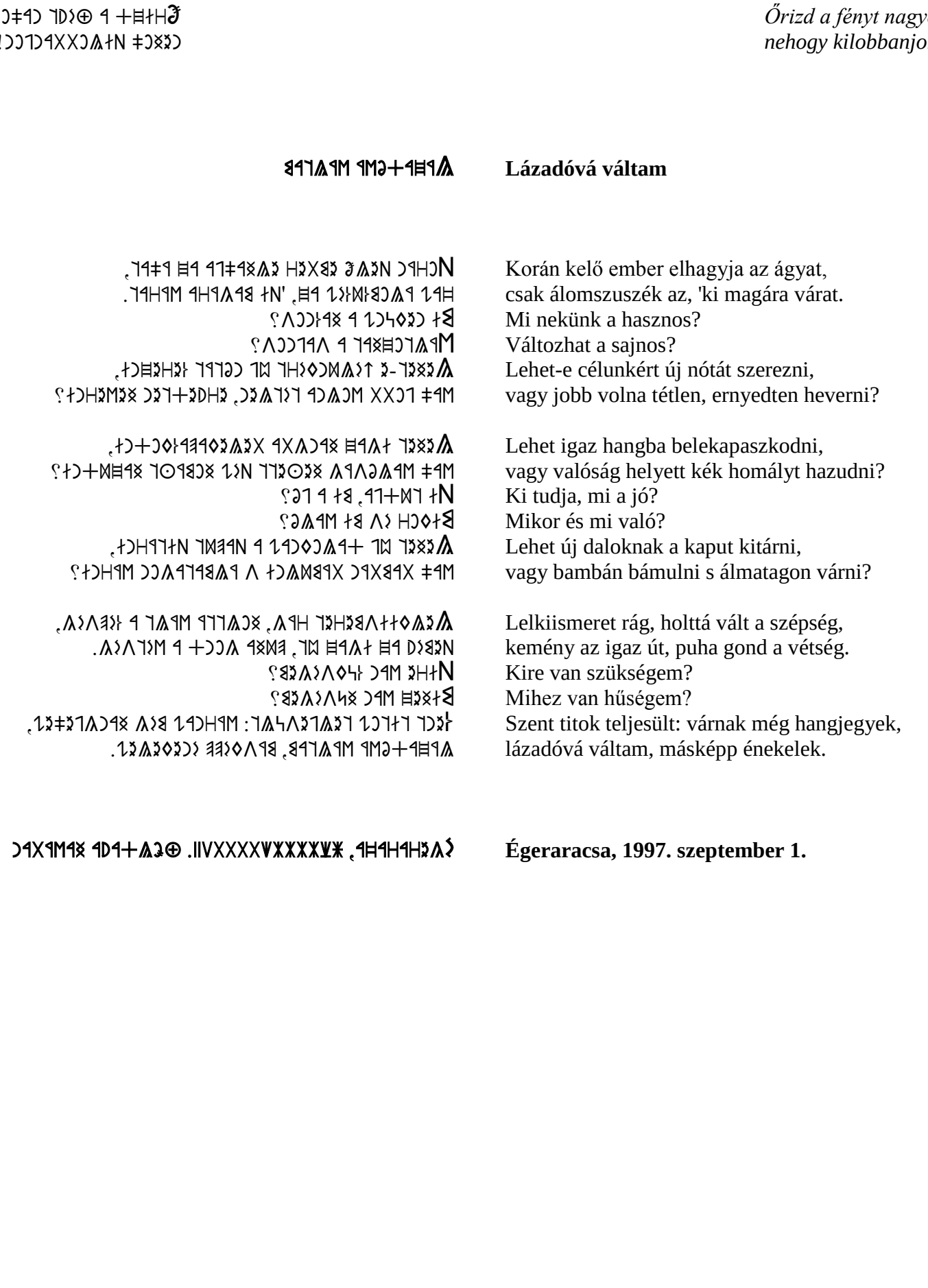

Őrizd a fényt nagyon,
nehogy kilobbanjon!

Lázadóvá váltam

Korán kelő ember elhagyja az ágyat,
csak álomszuszék az, 'ki magára várat.
Mi nekünk a hasznos?
Változhat a sajnos?
Lehet-e célunkért új nótát szerezni,
vagy jobb volna tétlen, ernyedten heverni?

Lehet igaz hangba belekapaszkodni,
vagy valóság helyett kék homályt hazudni?
Ki tudja, mi a jó?
Mikor és mi való?
Lehet új daloknak a kaput kitárni,
vagy bambán bámulni s álmatagon várni?

Lelkiismeret rág, holttá vált a szépség,
kemény az igaz út, puha gond a vétség.
Kire van szükségem?
Mihez van hűségem?
Szent titok teljesült: várnak még hangjegyek,
lázadóvá váltam, másképp énekelek.

Égeraracsa, 1997. szeptember 1.

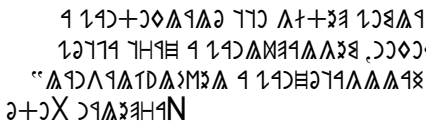

„A kerge álmok pedig ott ólálkodnak a házsarkokon, meglapulnak a zárt ajtók mögött, hallgatóznak a levélnyílásnál”
Carpelan Bodó

Lélekbéklyó

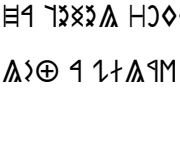

Értelmetlen csak akkor lehet az életem,
amikor valósággá válik a félelem.

Égeraracsa, 2001. augusztus 21.

„Az igazi férfi nem azt teszi
amit szeretne, hanem amit kell"
Korudzsiev Demeter

Leteszem

Az életem lemezen van,
lemezen,
lemezen,
Számítógép lemezen.

Ha szükséges, beteszem majd,
beteszem,
beteszem,
A következőt beteszem.

A gyerekkor nem ezen van,
nem ezen,
nem ezen,
Többi alatt, nem ezen.

De felnőttként elteszem majd,
elteszem,
elteszem,
Tárolom és elteszem.

Körülöttem szertelen van,
szertelen,
szertelen,
Minden olyan szertelen.

A hitemet megszerzem majd,
megszerzem,
megszerzem,
Tudom azt, hogy megszerzem.

Igazságom meztelen van,
meztelen,
meztelen.
Teljességgel meztelen.

Tudásomat leteszem majd,
leteszem,
leteszem,
A hazámnak leteszem.

Égeraracsa, 1997. szeptember 20.

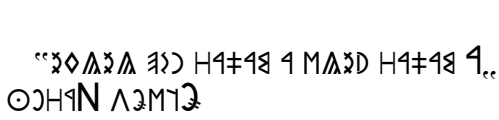

„A magyar nyelv a magyar nép lelke”
Eötvös Károly

Ma még érthetetlen

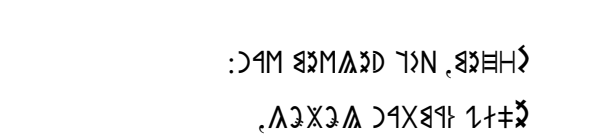

Érzem, két nyelvem van:
Egyik számban lötyög,
Másik az agyamban.

Pestszentlőrinc, 2015. május 30.

„Eb fél, kutya fél,
míg az ipam, napam él”
népdal

Magyar vagyok

Szépapám
tatár kán,
ükapám
lengyel pán,
dédapám
horvát bán,
nagyapám
ruszin ám.

Szépanyám
katalán,
ükanyám
kun talán,
dédanyám
volt a dán,
nagyanyám
székely lány.

Ám apám
és anyám
magyarul
szólt hozzám.

Kispest, 2002. február 1.

A családfa sorrendje

1. én
2. szülők
3. nagyszülők
4. dédszülők
5. ükszülők
6. szépszülők
7. ősszülők

„Az elme és okoskodása megtévedhet,
de az érzés sohase”

Bessenyei

Másképp érez

Mindenki lát mindent, ha él,
nem különbül a költőnél;
Elmondani mégsem képes,
mert a költő másképp érez.

Égeraracsa, 2000. augusztus 17.

„Aki az igazság szerint cselekszik,
a világosság felé tart”
Tolsztoj Leó

Még keresem…

Valami elveszett
e világból – látom,
És ezt a valamit
még meg kell találnom!

Égeraracsa, 2001. október 10.

[illegible]	*„Itt maradt minden, mint megannyi néma vád”*
[illegible]	*Tracy Honória*

[illegible]	**Megsejtett minden**
[illegible]	Elillan bármi: okozat és az ok,
[illegible]	sok-sok irányzat, hatás és nézetek;
[illegible]	Még most sem tudom, hogy mit is kedvelek,
[illegible]	Sőt végül azt sem, amiről már tudok.

[illegible]	**Égeraracsa, 2014. július 11.**

𐌰𐌹𐌺𐌴𐌾 𐌼𐌹𐌺 𐌷𐌹𐌳 𐌰𐌽 𐌰𐌹 𐌰𐌻𐌽 𐌷𐌴𐌳𐌴𐌽
𐌰𐌹𐌰𐌰𐌹𐌰𐌻𐌼 𐌹 𐌰𐌴𐌳𐌳𐌴 𐌴𐌻𐌴 𐌹𐌲𐌽

Ezer kis szál és pár nagy fonál
köt össze ezzel a világgal

𐌻𐌰𐌹𐌰𐌹𐌻𐌴𐌳

Megtalálsz

𐌲𐌴𐌾𐌰𐌹𐌻 𐌹 𐌻𐌲𐌼𐌹𐌼 𐌻𐌻𐌾
𐌲𐌴𐌾𐌴𐌳𐌴𐌾𐌲𐌷𐌰𐌹𐌻 𐌰𐌴𐌰𐌴𐌻
𐌲𐌴𐌾𐌴𐌼𐌻𐌻 𐌷𐌹𐌼𐌹𐌰𐌽𐌻𐌽
𐌻𐌻𐌷𐌲𐌻 𐌼𐌹𐌾 𐌻𐌴𐌾𐌹𐌹.

Ott vagyok a télben,
jeges csontkezében,
kismadár szívében,
amelyet fagy szorít.

𐌲𐌹𐌾𐌻𐌹𐌼𐌹𐌻 𐌻𐌲𐌼𐌹𐌼 𐌻𐌻𐌾
𐌲𐌹𐌾𐌻𐌹𐌼𐌹𐌷𐌹 𐌰𐌽𐌸𐌳
𐌲𐌹𐌾𐌲𐌷𐌻𐌻 𐌻𐌻𐌾𐌼𐌹𐌼𐌰𐌴𐌾
𐌻𐌻𐌷𐌲𐌻 𐌷𐌲𐌳 𐌻𐌴𐌲𐌹𐌹'.

Ott vagyok tavaszban,
zúgó áradatban,
elfagyott szirmokban,
'melyeket por borít.

𐌲𐌹𐌾𐌷𐌹𐌹 𐌹 𐌻𐌲𐌼𐌹𐌼 𐌻𐌻𐌾
𐌲𐌹𐌾𐌽𐌹𐌲𐌹𐌰𐌰𐌼𐌹𐌼 𐌹𐌷𐌹𐌽
𐌲𐌹𐌾𐌰𐌷𐌽𐌲𐌹𐌷𐌹𐌸 𐌼𐌻𐌽𐌴
𐌻𐌼𐌷𐌴𐌲𐌴𐌰𐌴 𐌴𐌹𐌸'.

Ott vagyok a nyárban,
kasza villanásban,
esti harangszóban,
amely elenyészik.

𐌲𐌴𐌾𐌼𐌰 𐌷𐌹 𐌻𐌲𐌼𐌹𐌼 𐌻𐌻𐌾
𐌲𐌴𐌾𐌲𐌰𐌻𐌻𐌴𐌻𐌻𐌴𐌻 𐌼𐌴𐌽
𐌲𐌴𐌾𐌰𐌴𐌼𐌻𐌴𐌰𐌴𐌴𐌰 𐌰𐌴𐌼𐌲𐌷
𐌻𐌼𐌷𐌴𐌲𐌴𐌼𐌴𐌰𐌹𐌲 𐌷𐌹𐌷 𐌴𐌹𐌸'.

Ott vagyok az őszben,
csendes temetőkben,
hulló falevélben,
'mely rám emlékezik.

𐌲𐌹𐌾𐌹𐌼𐌹𐌾 𐌻𐌼𐌴𐌳𐌴 .𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼 𐌹𐌷𐌹𐌷𐌹𐌷𐌴𐌰𐌴

Égeraracsa, 1996. november 6.

𐌼𐌴𐌳𐌰𐌻𐌴𐌼𐌴𐌻𐌹𐌼	**Megtaláltam**

𐌷𐌰𐌽𐌳𐌴𐌽𐌴𐌼...?	Hányszor láttam...?
𐌷𐌰𐌽𐌳𐌴𐌽𐌴𐌼...?	Hányszor láttam...?
𐌷𐌴𐌽𐌴𐌼 𐌼𐌹𐌽𐌳 𐌹𐌲,	De nem vártam,
𐌼𐌴𐌻𐌴𐌼𐌴𐌼𐌴𐌽𐌳𐌴𐌷.	Továbbálltam.

𐌼𐌴𐌻𐌴𐌼𐌴𐌽𐌷𐌰𐌽𐌾	Botorkáltam
𐌰𐌼𐌴𐌻𐌴𐌼𐌴𐌽 𐌴	A világban
𐌰𐌼𐌴𐌻𐌴𐌽𐌷𐌰𐌽	Borostásan
𐌰𐌼𐌴𐌽𐌴𐌼𐌴𐌽𐌰.	Zsákutcában.

𐌰𐌼𐌴𐌽𐌴 𐌹𐌰𐌰𐌹,	Hinni mában,
𐌰𐌼𐌴𐌽-𐌰𐌾𐌴𐌽,	Fűben-fában,
𐌰𐌼𐌴𐌽𐌰𐌷𐌰...	A csodákban...
𐌷𐌴𐌻𐌹𐌼𐌴𐌼 𐌴𐌷𐌷𐌴!	Arra vágytam!

𐌷𐌴𐌽𐌷𐌴𐌼 𐌾𐌷𐌹𐌷',	'Mire vártam,
𐌰𐌼𐌴𐌰𐌴𐌻𐌰𐌷	Mostanában
𐌼𐌴𐌳𐌴𐌼𐌴𐌻𐌾𐌷:	Megtaláltam:
𐌼𐌴𐌳𐌳𐌴𐌻𐌾𐌷 𐌻𐌷𐌾𐌷!	Mert megálltam!

𐌰𐌼𐌴𐌼𐌴𐌾 𐌻𐌾𐌷𐌹𐌳𐌻. 𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼𐌼 𐌴𐌷𐌴𐌷𐌴𐌷𐌾𐌳𐌹	**Égeraracsa, 1999. május 30.**

„A bizalmatlan idegesség mindig
ostobaságot eredményez”
Magyar Tibor

Megyek az utamon

Véget ért a férfikor,
Megloptak az évek.
Elmúlt a láz, dürrögés,
S kis helyen elférek.

„Kinek mi jó? Ki lát jövőt?
Hol és hogyan végzed?”
A szorított szűk marokból
Porszem hull: a végzet.

De a tűz, az megmaradt,
Bár hajam fehérebb.
Több a vágy, az akarat,
Mint a tett evégett.

„Pihenni kell!” – int az idő,
„Ráérünk még!” – hallom.
És amíg ők vitatkoznak,
Eltelik a napom.

Előttem még van virág,
Színes szirmok — szépek.
„Szeret, nem szeret…” – tépem,
S elmúlnak az évek.

„Mire volt jó? Mit végeztem?”
– vetődik fel bennem.
Eddig a volt, majd csak a lesz,
S egyedül kell mennem.

Svábhegy, 2007. március 4.

„Aki menni akar, menjen el;
s ha el is tud menni, hagyni kell!”
Ismeretlen szerző

Menni, menni kell !

Bokrok, erdők mélyiben
kicsiny szárnyad nem pihen.
'Hol fenn repülsz, 'hol alább:
menni – menni kell tovább!

Sziklán, halmon visz az út,
'mely a végtelenbe fut.
„Pihenhetnél legalább!” :
menni – menni kell tovább!

Éjjel-nappal visz a szárny,
így elmarad mind, ahány.
Távol van még az odább:
menni – menni kell tovább!

A vágy olyan, mint a láz,
hajszol és nem zaboláz.
Kínzó gond ez leginkább:
menni – menni kell tovább!

Folyton üldöz, mert nem rest,
tehetetlen így a test.
A kísértés nagy, a csáb' :
menni – menni kell tovább!

Körben forgó tengelyként
hogy találod meg a fényt?
Mert csak helyben jársz, mint báb:
menni – menni kell tovább!

Űzött lelkem csak bolyong
nyugtalanul, mint bolond.
Bár a láb már tétovább:
célba sem ér – megy tovább!

Égeraracsa, 1999, augusztus 12.

„'Mikor tavasz lángolva hív,
'Mikor hullám pezseg újra”
Meyer Konrád Ferdinánd

Merengés

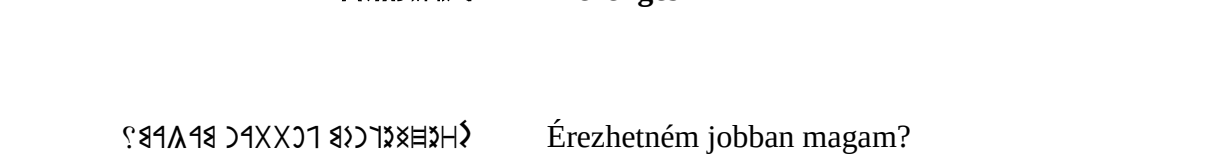

Érezhetném jobban magam?
Lelkem lankad a városban,
vagy csak egyszerűen unom,
ha egy helyen kell maradnom.

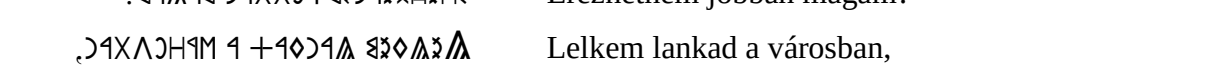

Égeraracsa, 2004. június 9.

Könnyen megjegyezhető:
minden ember esendő

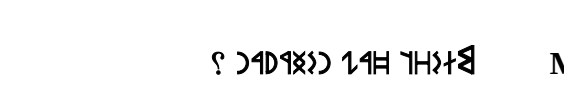

Miért csak néhányan ?

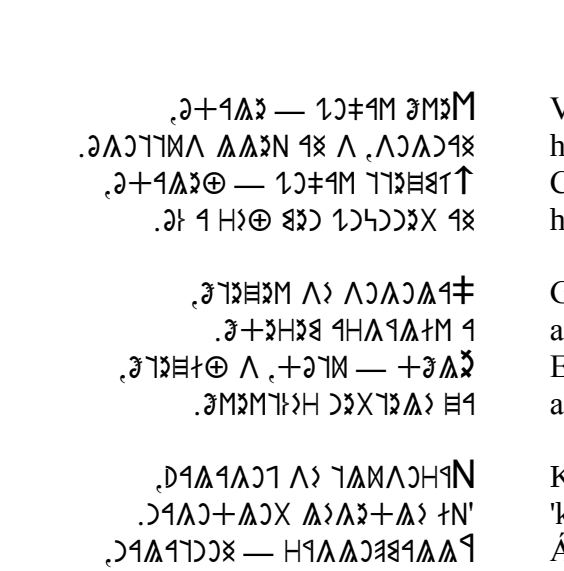

Vevő vagyok — eladó,
hangos, s ha kell suttogó.
Címzett vagyok — feladó,
ha bennünk nem fér a szó.

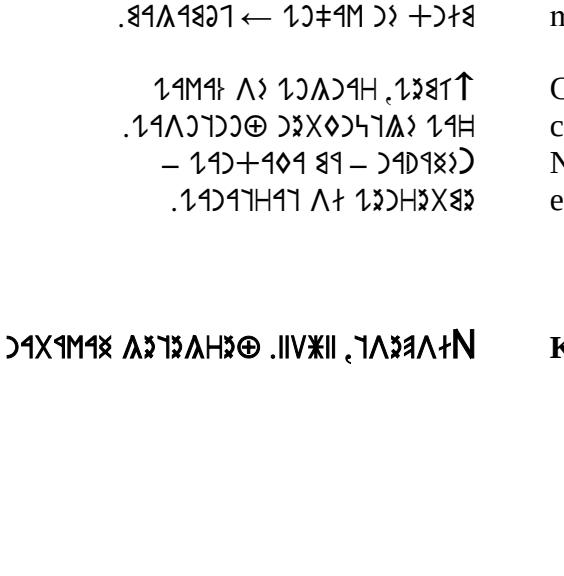

Gyalogos és vezető,
a világra meredő.
Elődd — utód, s fizető,
az életben résztvevő.

Károsult és jogalany,
'ki éldegél boldogan.
Állampolgár — hontalan,
mind én vagyok → jómagam.

Címek, rangok és szavak
csak éltünkben fontosak.
Néhányan – ám akadnak –
embernek is tartanak.

Kispest, 2007. január 7.

[illegible]

„Vajon mennyi idősek lennénk, ha nem tudnánk, hogy hány évesek vagyunk?”
S. Paige

[illegible]

Mikor voltam

[illegible]

Most vagyok közel hatvan.
'Mikor voltam fiatal,
– sok-sok évvel ezelőtt –
enyém volt a diadal.

[illegible]

Kispest, 1996. december 13.

„Ha minden ösvény tövises, mit
számít melyiken indulunk el”
H. R. Haggard

Minden — mindig

A lelkem, mint fáklya fénye,
'Melyről lehullt már a fátyol,
Mint gubóból kibújt lepke:
Tündökölve egyre lángol.

A perc lehet csak az enyém,
Iszom a bort, törik serleg,
Áldás, átok, tudás, remény,
Vigasztalnak, szemmel vernek.

Érzem tavasz sarjadását,
Izzik a nyár ereimben,
Termékeny ősz, haragos tél,
Minden – mindig megvan bennem.

—

Kóstoltam az élet tüzét,
Éreztem a halál szagát,
Láttam égi szépség dühét,
Hallgattam a lélek szavát.

Mennydörgésem suttogássá,
A suttogás csenddé tompult,
És a csendben lelkem várt rá,
Megittasult, belebódult.

Álltam közel az örömhöz,
Majd bánatba elsüllyedtem,
De végül is az igazság
Minden, mindig megvolt bennem.

Égeraracsa, 1996. november 29.

„Mit ér az a tudás, amit nem hozunk
tüstént magunkkal a bölcsőbe?”
Szobotka Tibor

Minden álom forrása

Nem akarok felnőtt lenni,
hadd maradjak lázadó!
Nem keresem az értelmet,
rend, igazság mire jó?

Semmi közöm sincs hozzájuk,
az életem hangulat;
Bizonytalanság a részem,
s nem keresem az utat.

Méltánytalan így a létem,
számonkérni nincs jogom;
Úgy szeretnék butább lenni,
nem tűnődni dolgokon.

Az út mindig hazavezet,
követni nem céltalan;
Az alázat és győzelem
elkísér majd boldogan.

Kispest, 2004. december 20.

A csigaházak nem változtatnak
a beléjük költözött rákon

Mondom a magamét

Ahogy levágom
ágait a loncnak,
úgy állom útját
terjedő loboncnak.

Nem hódolok be
mindenféle boncnak,
és ne nézzenek
engemet tanoncnak!

Lehet, egyszer majd,
odavetnek koncnak,
mert nem leszek jó
különcként koloncnak.

Égeraracsa, 1996. november 9.

„Sorsunkat előre megszabták a mennyben”
Li Taj-po

Múltamban a jövőm

Dundi, kis felhőkön ringattam magam,
Lélekként néztem szüleimet alant.
Lejöttem hozzájuk, a fiuk lettem,
Ezzel kezdődött a földi életem.
Óbégatásommal telt meg a határ:
Aszfaltbetyár született, aszfaltbetyár.

Sokfelé laktam Budán is meg Pesten,
Ifjú suhángként lassan cseperedtem.
Felszedtem magamra jót és a rosszat:
Válogatás nélkül' tudnivalókat.
Ebben a korban még rövidnadrág jár,
Aszfaltbetyár, ám csúzlis aszfaltbetyár.

Magamban jártam budai hegyeket,
Ott kerestem Istent, ahol lehetett.
Kergettem a labdát sűrűn és sokat,
Néztem söröslovat és a lányokat.
Akkor még nem tudtam – felnőve – mi vár,
Aszfaltbetyár, már serdült aszfaltbetyár.

Tudományokkal, mint a libát, tömtek,
Ám bennem maradt a gyermeki lélek.
Csodálkozva nézek most is a világra,
Megőrzöm a lángot, s remélem: hátha…!
A lelkem örök, időbe a test zár,
Aszfaltbetyár, de felnőtt aszfaltbetyár.

Az úton végig elkísér egy angyal:
Buzdít és korhol tettetett haraggal.
Van még tennivaló számomra – tudom,
Nagy ez a kert nekem, sok benne a gyom.
Kilépve onnan vezet egy fénysugár:
– Aszfaltbetyár, jöjj, pesti aszfaltbetyár!

Égeraracsa, 2004. július 29.

„Csak a cigány hegedül,
ha mulatok egyedül”
népi mondóka

Nótaszóval

Ihaj, csuhaj! maláta,
nem káposzta, saláta.
X-lábú az asztalom,
amelyen a bort iszom.

Bort ide, bort, de gyorsan!
hogy a szomjam eloltsam.
Addig iszom hitelbe,
'míg nem nézek keresztbe.

Nem törődöm semmivel!
'míg a borom nem fogy el.
Magamat kimulatom,
ez a nap: az én napom!

Kispest, 1999. november 12.

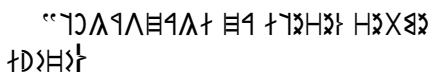

„Minden ember szereti az igazságot”
Széchenyi

Odaát van

A palánkon át azért másztam,
mert az igazság odaát van.

Kispest, 1997. március 26.

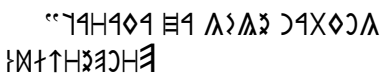

„Nagy dolgokban elég az akarat”
Propertius

Óhaj

Következő három legyen az orvosom:
vidámság, mérsékelt élet és nyugalom!

Kispest, 2001. december 19.

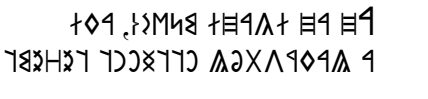

Az az igazi művész, aki
a lakásból otthont teremt

Otthonom

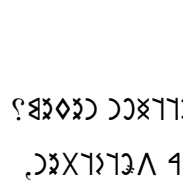

Mit is jelent az otthon nekem?
Ha nem tévedek el a sötétben,
ahol magamat jól érzem én,
s minden ott van a maga helyén.

Égeraracsa, 2000. május 10.

Önarckép

A tevékenység nekem öröm,
'míg tétlenség a börtönöm.
Az alkotással együtt élek
átadva az örökséget.

Égeraracsa, 1996. november 2.

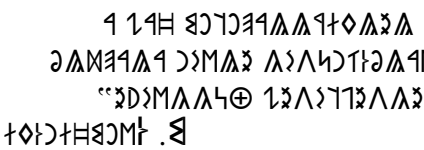

„A lelkiállapotom csak a valószínűség elvén alapuló megsejtések függvénye”
M. Słomczynsky

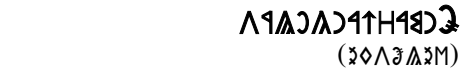

Önmarcangolás
(velőske)

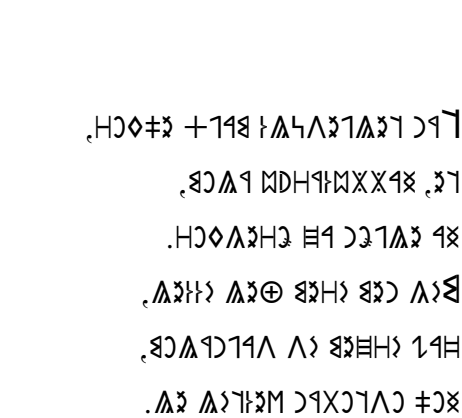

Tán teljesülsz majd egykor,
te, hattyúszárnyú álom,
ha eljön az öregkor.
Még nem érem fel ésszel,
csak érzem és sajnálom,
hogy ostobán vesztél el.

Égeraracsa, 2013. július 29.

„Ez a vallomás nem könnyített ugyan létemen,
de talán megmagyarázza kedélyem változásait”
Brontë Emília

Öntörvényes hangvétel

Szúrós lesz ez is – azt remélem – ,
Nem frakkba öltöztetett próza;
Nem feszít vendégként estélyen,
Mivel útszéli tüskés vadrózsa.

Nem azt tanultam és nem annyira,
Amire és amennyire vágytam;
Pattogtam is, mint a kukorica,
S nem ragadtam sohasem a sárban.

Kössem az orrukra, vagy vessem el:
Léptékem volt és lesz a szeretet;
Vágom a rendet jogos igénnyel,
S utálok mindent, ami tettetett.

Visszhang legyek csak varázsigékkel?
Érzem, fogják tollamat a nagyok;
Szekeremhez szénaillat ér fel,
S önfeledten szikrázó csillagok.

Kispest, 2004. január 29.

Beleőszült hajam szála
az életbe egymagába

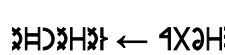

Próba → szerencse

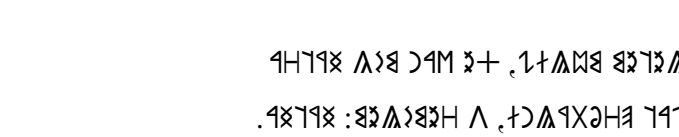

Életem múlik, de van még hátra
újat próbálni, s remélem: hátha.

Égeraracsa, 2001. november 17.

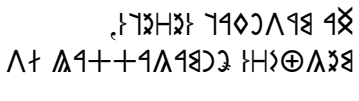

Ha másokat szeretsz,
megférsz önmagaddal is

Rab lettem

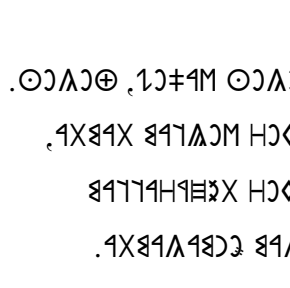

Fogoly vagyok, fogoly.
Akkor voltam bamba,
'mikor bezárattam
magam önmagamba.

Égeraracsa, 1999. augusztus 8.

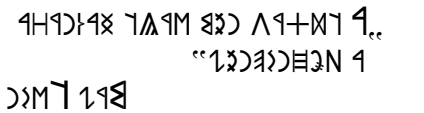

„A tudás nem vált hasznára a köznépnek”
Mark Twain

Ragacsosan

Körülöttem döngve szállnak gondolatok,

Azért ragadnak rám, mert légypapír vagyok.

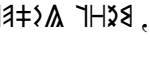

Égeraracsa, 2002. május 25.

„A teknősbéka hetekig, a lírai
költő ellenben egy egész életen
át él el agyvelő nélkül”
Nagy Lajos

Révedezés

Hová lettek, hová tűntek el
a halálba hervadt harmatok?
Nem hiszem, hogy meghalt a sóhaj,
sorsot cserélve sem hallgatok.

A tehetetlenség árnyéka
betakar borongó bánattal,
Hanyatlás zokog a lelkemben,
és szikkadt avarként áll a dal.

Leláncolva ülnek az álmok,
titeket temetlek, tévtanok.
Könnyes, szomorú nevetéssel
írom az égre: ilyen vagyok.

Égeraracsa, 2003. július 29.

„…S csak, aki nem hevert:
Várhat áldást és sikert”
Ismeretlen szerző

Sárból vagyok

Nem heverek, útra kelek;
jó az nekem.
Van, 'hol várnak; kósza vágyak
élnek bennem.

Semmi kétség, vonz a szépség;
látnom kell hát!
Kények, kedvek elsepertek
tilalomfát.

Mi vagyok én e földtekén,
ki tudja azt?
Kiderül majd: mi az 'mi hajt,
így nem aggaszt.

Sárból vagyok, ez a fő ok,
amely maraszt.
Lelkem érzi: várja égi,
csodás malaszt.

Égeraracsa, 2001. június 15.

„Voltam, ami vagy,
leszesz, ami vagyok”
utolsó üzenet

Sírfeliratom
(visszatérve az **Egy** -hez)

Elhunytam – tény,
lelkem lett fény.
A test vár lent,
a szellem meg fent.

Égeraracsa, 2002. november 10.

[illegible]	*Minden úgy jó, ahogy' van,*
[illegible]	*csakhogy szépen, sorjában*

[illegible] ?	**Sorssal vagy sorstalanul ?**

[illegible]	Év volt tavaly is,
[illegible]	Idén is az lesz.
[illegible]	Sohasem értem,
[illegible]	Hogyan is van ez.
[illegible]	Van benne jó is,
[illegible]	Akad benne rossz.
[illegible]	Elvétve feslett,
[illegible]	Máskor takaros.
[illegible]	Lehet-e tudni
[illegible]	Bármit előre?
[illegible]	Talán, ha tudnám,
[illegible]	Borsóznám tőle.
[illegible]	Így jó, ahogy van,
[illegible]	El kell fogadnom!
[illegible]	Bárki bármivel
[illegible]	Válthat sorsomon?

[illegible]	**Égeraracsa, 2005. június 4.**

„Hogyha virág volnék,
néked illatoznék,
Ha napsugár volnék,
csak néked ragyognék,
Hogyha csermely volnék,
néked csörgedeznék,
Ha kismadár volnék,
csak néked dalolnék,
Ha méhecske volnék,
mézet hoznék eleségül,
És ha bolond volnék,
elvennélek feleségül”

huncut széptevés

Sóvárgás

Tohonya szívemben
meglódult a vér,
Kavargó érzést kelt
bennem a ledér.

Álombeli érzés
sóvárgó lázzal,
Vágy sző benne reményt,
amellyel házal.

Kegyetlenül gyötör,
nem fakul soha,
Ez a cudar élet
szép, de mostoha.

Lelkemnek óhaja
valóban ennyi:
Szeretnék, ha lehet,
boldognak lenni!

Égeraracsa, 2003. augusztus 22.

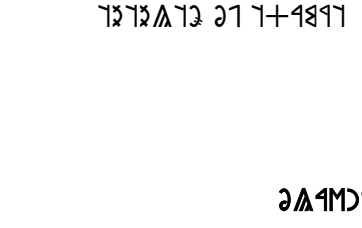

Az értelmi tevékenység pillanatnyi zavara szüli megkésve az utólag támadt jó ötletet

Számomra nyilvánvaló

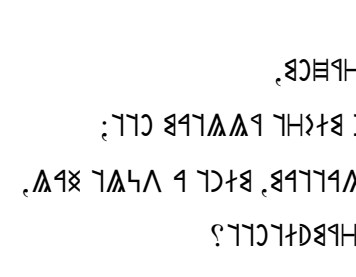

Hiába is magyarázom,
hogy oly lengén miért álltam ott;
S miért hallgattam, mint a sült hal,
mikor valaki rámnyitott?

Svábhegy, 2013. október 22.

„Nem mindenki muzsikus,
akinek hangszere van”
Terentius Varro

Szebben szól…

Amit írok, költök,
más szájába adom;
mert másképpen mondja:
szebben szól a dalom.

Kispest, 2000. november 30.

XX𐤉 𐤉-𐤓𐤉𐤊𐤉𐤌 𐤉𐤉𐤔𐤇𐤁 𐤕𐤉𐤋	*Női arcon lehet-e szebb*
?𐤁𐤁𐤉𐤇𐤃𐤃𐤉𐤍 𐤊𐤉 𐤓𐤉𐤕𐤁 ,𐤉𐤌𐤁𐤌𐤉𐤇𐤁𐤉	*szemrevaló, mint egy könnycsepp?*

𐤉𐤉𐤓𐤇𐤉𐤌 𐤌𐤉𐤁𐤁𐤉	**Szemmel verten**

,𐤓𐤉𐤌𐤔𐤇𐤉𐤃𐤉𐤍 :𐤉𐤉𐤋+𐤉𐤁𐤉 𐤁𐤁𐤉𐤇𐤃𐤃𐤉𐤍 𐤊𐤉	Egy könnycsepp szemedben: könyörület,
;𐤓𐤉𐤇𐤔𐤓 𐤉𐤌𐤉 ,𐤓𐤉𐤉+𐤉𐤌𐤉𐤉 𐤇𐤁 𐤓𐤌𐤉𐤕𐤍	kiolt az szenvedélyt, égő tüzet;
,𐤌𐤉 𐤌𐤉 𐤌𐤁𐤌𐤁𐤁𐤓 𐤁𐤁𐤉𐤇𐤓𐤁𐤇𐤁𐤉 𐤌𐤕𐤍 𐤁 𐤓𐤉𐤕𐤁	Mint a kis harmatcsepp táplál és él,
.𐤌𐤉𐤉𐤁𐤁𐤉-𐤇𐤉𐤌𐤉𐤉𐤓 𐤕𐤉 𐤁𐤉𐤉𐤉 𐤇𐤉 𐤓𐤉𐤉𐤉𐤓	többet ér nekem egy tenger-szemnél.

𐤉𐤁𐤉𐤌𐤁𐤉 𐤓𐤌𐤉𐤉𐤕𐤍 .𐤉𐤉 ,𐤓𐤌𐤉𐤁𐤌𐤕𐤍	**Kispest, 2001. március 9.**

„Egyetlen öröm van a betegségben;
az, hogy beszélni lehet róla”
Kusche Lotár

Szenvedek

Emelkedik vérnyomásom:
bár nem várom,
Szaporább az érverésem:
ezt is érzem.
Jól kitágult a pupillám:
kezdődik ám,
Szám kiszárad, sápadt leszek:
mit tehetek?
Ökölbe szorul a kezem:
mi lesz velem?
A hasizmom megfeszül:
nem egyedül.
Izgek-mozgok nyugtalanul:
valami dúl,
Eltorzul az arcom egyre:
szed ízekre.
A párnába harapdálok:
van reá ok,
Megszokni ezt sosem lehet:
jaj! — szenvedek.
Fellép közben a rettegés:
nem is kevés,
Lélegzetem el-elakad:
van, ami hat?

Könny patakzik, kisugárzik:
fejtől-lábig,
Nyögdécselek, szitkozódom:
bármi módon.
Nyilall, sajog, lüktet és nyom:
másra vágyom,
Fokozódik – fokozódik! :
vajon meddig?
Verejték is van – jelentős:
nem vagyok hős!
Hevesen ég, éles görcsök:
rúgok, pörgök.
Éles kések – mélyen – itt benn:
szúr már minden,
Van valami, ami zavar:
a zűrzavar.
Hangoskodás csak ingerel:
ki visel el?
Mást is érint, nemcsak engem:
mi van bennem?
A thalamusz birodalma:
van hatalma,
Végül 'mi bánt közreadom:
A fájdalom.

Égeraracsa, 2000. május 5.

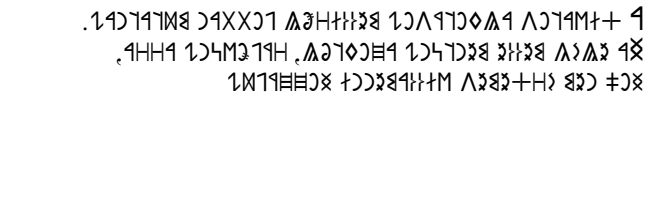

A divatos alkotások messziről jobban mutatnak.
Ha elég messze mentünk azoktól, rájövünk arra,
hogy nem érdemes visszamenni hozzájuk

Szomjazom

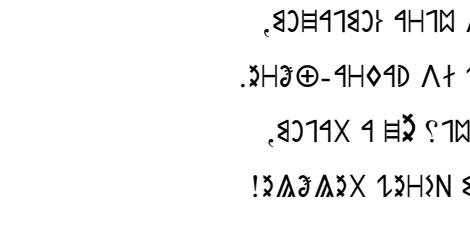

Újra meg újra szomjazom,
kínálnak is nyakra-főre.
Ha ez az új? Ez a bajom,
akkor nem kérek belőle!

Kispest, 1997. július 23.

„A legtöbb ember csak azért panaszkodik,
hogy elleplezze, milyen jó dolga van”
Sipulusz

Szomorúságom oka

Habár könnyen és gyakran jön mosoly az ajkamra,
Hangulatom inkább hajlik a szomorúságra.
Szemem néha rejtelmesen ránéz valamire,
'Mit pontosan nem láthat az ember tekintete.
Az elmerült révedezéseket nagy boldogan
A múzsák befolyásának tulajdonítottam.
Kérdéseimmel duzzogva faggattam a sorsot,
Ám válasz nélkül maradtam, s ez elszomorított.

Filatorigát, 2013. március 12.

Életünknek nagyobb része
emlékből van felépítve

Tavaszi sóhaj

Tavasszal hírt várok,
Tavasszal remélek.
Kigyúlnak szememben
Az idegen fények.

Öregedő legény,
Ó, bennem a vándor.
Szárnyaszegett kissé,
Elmúlt már a mámor.

Rég letűnt időknek
Egyhangú danája,
Kitágult messzeség
Hív most a határba.

Köddé vált tavaszok
Új édestestvére
Üzenetet rakott
Lelkem küszöbére.

Bíbelődöm kissé,
Az'tán nekivágok.
Remélem, nyílnak még
Számomra virágok!

Kispest, 2004. március 2.

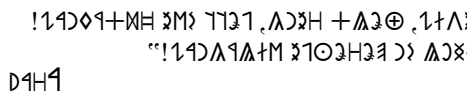

„Csillag esik, föld reng, jött éve csudáknak!
Ihol én, ihol én pörölyje világnak!”
Arany

Tétován topogva

Mivel mérjek, mivel mérjek,
hol a mérce, 'mely kéznél van?
Hát magamhoz, az ám, tényleg,
itt vagyok la, csakugyan!

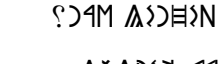

Égeraracsa, 2003. október 12.

[illegible]
([illegible])

Tűnődés
(velőske)

[illegible] Már régóta nem haladok.
[illegible] Úgy érzem, hogy a fejemben
[illegible] zsonganak a gondolatok.
[illegible] Miért vagyok oly tétova?
[illegible] Mert valamit el kell vetnem,
[illegible] de nincs kinek és nincs hova.

[illegible] Égeraracsa, 1996. május 22.

„Mily könnyed biztonsággal tart a kezében
a világok végtelen sokaságának Alkotója”
J. Slocum

Úgy szeretnék !

Tudom azt, hogy kék az ég,
s élni jó: az élet szép.
Hogy a láng, 'mely bennem ég,
kihunyt volna réges-rég,
Ha testemben, 'mely derék,
nem volna benn egy kis fék.
Valamikor majd a vég
jön és mondja, hogy elég.
„Jaj! – kiáltom – Segítség!
úgy szeretnék élni még!”

Suhl, 1997. október 15.

[illegible]	*Ha törpe megy felfelé a létrán,*
[illegible]	*azt hiszi, fokonként nagyobb*

[illegible]	**Újfent újrázva**
[illegible]	Az emlékek lajtorjáján
[illegible]	körülvesz a Volt árja.
[illegible]	Felidézve légyott várt rám
[illegible]	múlt fokain feljebb hágva.

[illegible]	**Égeraracsa, 2013. augusztus 10.**

[illegible]	*A tavasz szabadon járó szelei*
[illegible]	*kifújják lelkemből a keserűséget*

[illegible]	**Utazom**
[illegible]	A múlt héten, kedden
[illegible]	a tavasz járt Pesten.
[illegible]	Üzent nekem Zalám
[illegible]	széncinke kis dalán.
[illegible]	Nem ülök már resten
[illegible]	az elvadult Pesten.
[illegible]	Utazom Zalába,
[illegible]	a szűkebb hazámba.
[illegible]	Elhagyom, hát vesszen
[illegible]	a gond, a bú Pesten.
[illegible]	Szeretem Zalámat
[illegible]	s benne a tanyámat.

[illegible]	**Kispest, 1997. február 12.**

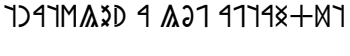

Aki nem szívesen ír, még tudhatja jól a nyelvtant

Üzenem

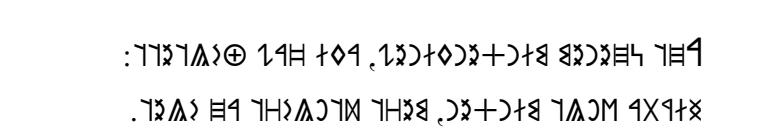

Azt üzenem mindenkinek, aki csak féltett:
hiába volt minden, mert utolért az élet.

Égeraracsa, 2001. június 19.

[illegible]	*„A született tulajdonságokat művelni igen, de megváltoztatni nem lehet”* *Radics Géza*

[illegible]	**Valami célja csak van**
[illegible]	Nem kérdeztek a kezdetén,
[illegible]	életre ítéltek.
[illegible]	Egyik napból a másikba
[illegible]	átraktak ítészek.
[illegible]	Az egésznek vége szakad,
[illegible]	hogyha visszatérek.
[illegible]	Lesz, ahogy' lesz, majd meglátom
[illegible]	célját az egésznek.

[illegible]	**Égeraracsa, 2005. április 23.**

[illegible]

[illegible] – [illegible]

Magyarázat

ítész – ítélethozó, bíró

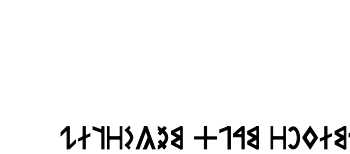

A művész úgy lát, mint akárki más;
csak kifejezni magát: hivatás

Valamikor majd megértik

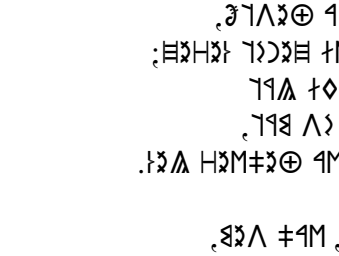

Költ a költő,
fest a festő,
van, 'ki zenét szerez;
Van, aki lát
jövőt és mát,
s a szava fegyver lesz.

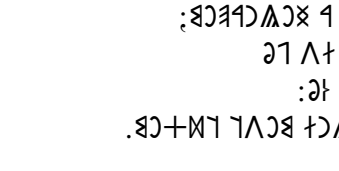

Értik, vagy sem,
lényegtelen,
eljön a holnapom;
Ezért is jó
őszinte szó:
közölni most tudom.

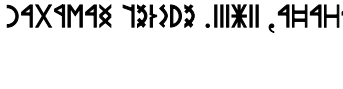

Égeraracsa, 2003. november 3.

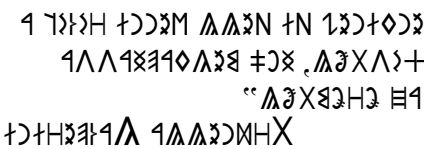

„Mindenkinek ki kell venni részét a szenvedésből, hogy megkaphassa részét az örömből”

Brunella Gasperini

Valamit megértettem

Bármilyen az élet, örül, aki kapja;

Nekem is jutott egy pinduri darabja.

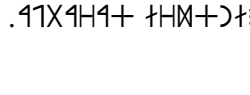

Égeraracsa, 2002. október 9.

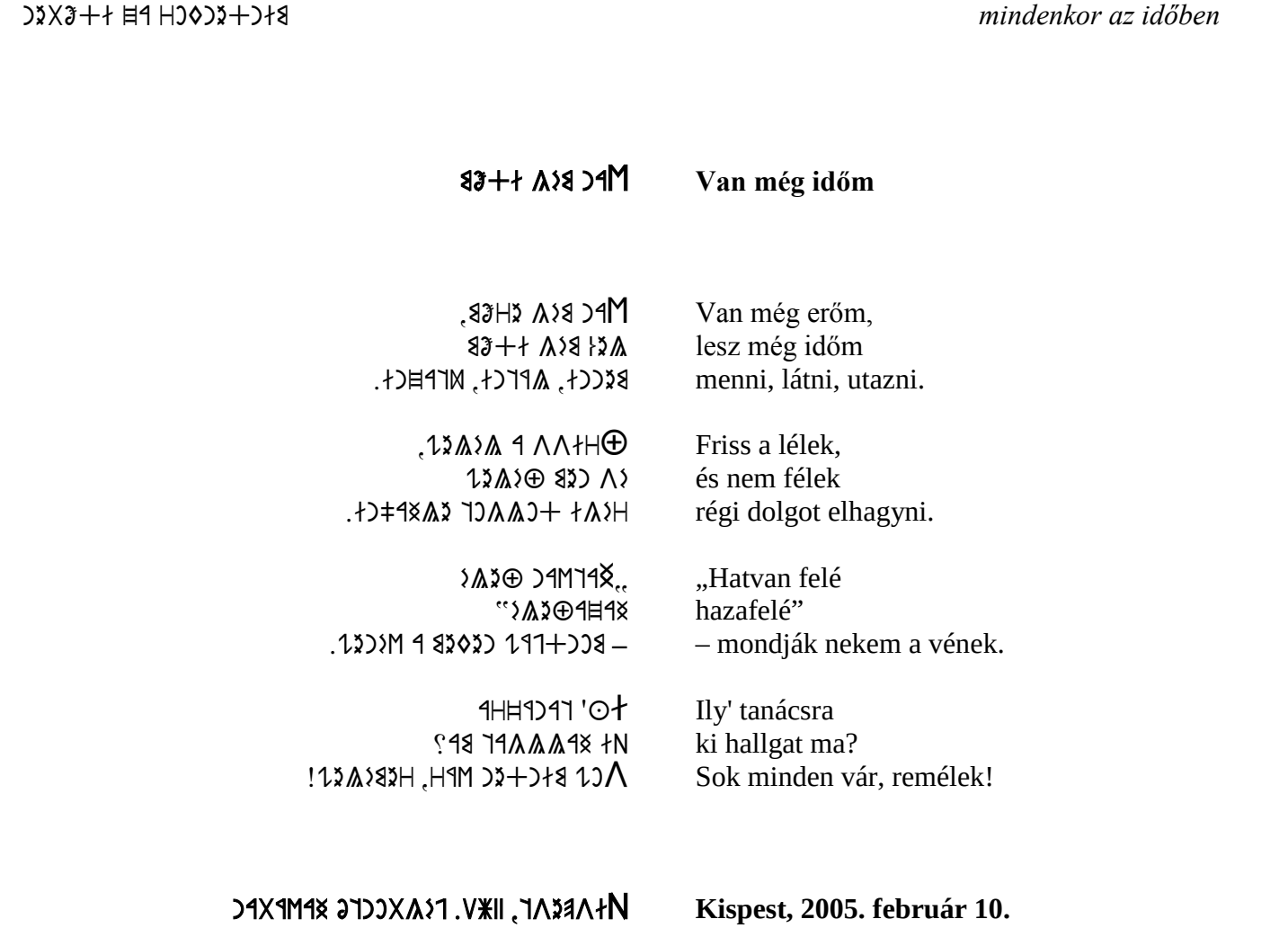

Nemcsak a vén van bőven
mindenkor az időben

Van még időm

Van még erőm,
lesz még időm
menni, látni, utazni.

Friss a lélek,
és nem félek
régi dolgot elhagyni.

„Hatvan felé
hazafelé”
– mondják nekem a vének.

Ily' tanácsra
ki hallgat ma?
Sok minden vár, remélek!

Kispest, 2005. február 10.

Az irodalmi alkotásokat az idő
szüli, majd jórészét elemészti

Végérvényesen valóra vált

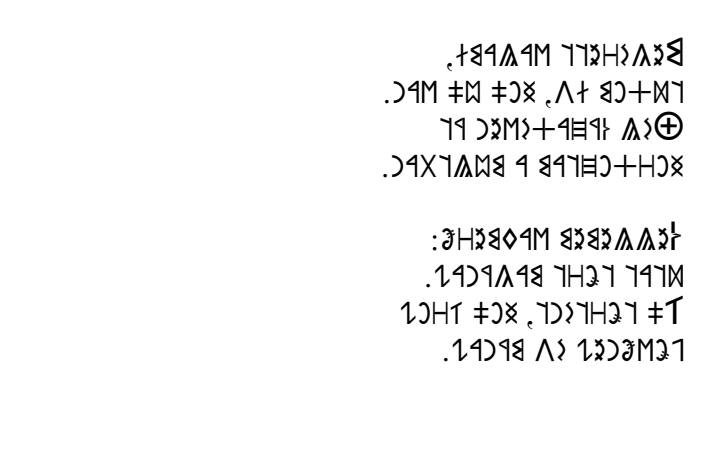

Megérett valami,
tudom is, hogy úgy van.
Fél századéven át
hordoztam a múltban.

Szellemem vakmerő:
utat tört magának.
Így történt, hogy írok
jövőnek és mának.

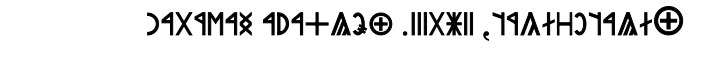

Filatorigát, 2013. szeptember 13.

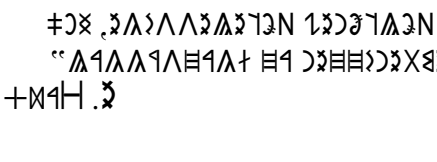

„A költőnek kötelessége, hogy szembenézzen az igazsággal”
E. Raud

Végigkísért

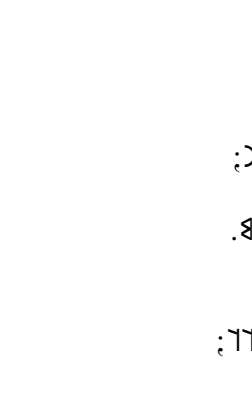

Sokat is láttam
jártomban-keltemben;
Amit hallottam,
az tovább élt bennem.

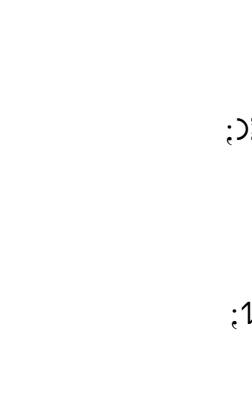

Mint kiáltott szó
hangzik hegyek között;
Vagy gyűrűző víz,
'melybe kő ütközött.

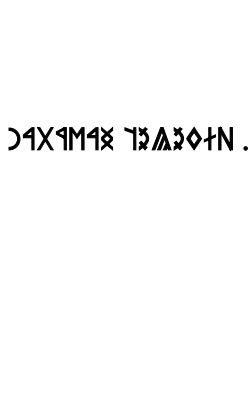

Öröm és bánat
elfért így kis helyen;
Csodás világként
a képzeletemben.

A lobogó fényt
sokan fújdogálták;
Ám végül győzött:
becsület, igazság.

Filatorigát, 2016. március 4.

„Száz szónak is egy a vége:
Rest szolgának bot a bére”
népi mondóka

Végleges elhatározás

A munka nemesít, a munka ékszer,
Jó munkás egyszer lesz, sohasem kétszer.
A munka, úgy érzem, hogy nekem való,
Munkás leszek tüstént, s egyben sztrájkoló.

Budakeszi-Erdőgazdaság, 2002. február 27.

𐤋𐤀𐤌𐤀𐤓𐤆𐤔𐤀𐤌 𐤇𐤄𐤕𐤉𐤃𐤔𐤀𐤕𐤔𐤉𐤌

Véletlenszerű valóságvágy

𐤄𐤕𐤔𐤀𐤕 𐤔𐤕𐤀 𐤀𐤀𐤇 𐤀𐤔𐤀𐤔𐤀 𐤔𐤕𐤔𐤀𐤕 𐤔𐤀𐤕𐤀𐤕𐤀 𐤀 𐤀𐤇𐤄𐤉𐤕𐤉𐤕 – 𐤉𐤕𐤕 – 𐤀𐤔𐤔 𐤋𐤇𐤇𐤔𐤕 𐤀𐤔𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤕𐤕𐤔𐤔𐤕 𐤀𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤔𐤕 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇

Fekete felleg függ fejem fölött,
a többi meg – tán – botorkál.
Megkínzott rabként a szél üvöltött
a vonulat lábainál.

𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀𐤔𐤔𐤕 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇

Érzem, az egész széttöredezett,
magával ránt, úgy vet véget.
Szorong a lelkem: mit is jelenthet,
s megdöbbenve máig éget.

𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀𐤔𐤔𐤕 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇

Nyugtalan önvád marcangol egyre:
bántani mást mire való?
Hányszor álltam a repesztő szélben
lesni azt, 'mi megfogható.

𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀𐤔𐤔𐤕 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇 𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀 𐤉𐤔𐤕𐤔𐤕𐤇

Régi rejtelmek rendszere rághat,
'míg csodálom az életet.
Mindenki sorsát átéltem mára,
s megmaradtam — kíméljenek!

𐤄𐤉𐤋𐤌𐤀𐤓𐤆𐤔𐤀𐤌 𐤔𐤕𐤀𐤔𐤄𐤉 .𐤉𐤉𐤀𐤕𐤄𐤉𐤕𐤉𐤀𐤕 𐤀𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕 𐤀𐤕𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕𐤔𐤕𐤀𐤕

Filatorigát, 2014. október 31.

¸ⴰⵎⵓⵜⵓⵓⴰ ⵙⵉⵏ ⴰⵏⵎⵇⵎⵇⵏ ⵜⴰⵏ'¸¸	*'Ki jövővel nem gondol,*
ⴰⵎⵇⵇⵓⴽⵏⵏⴰⵏ ⵏⵓⵏⵜⵓⵜⵙ ⵇⵏ	*az mindent eltékozol*

!? ⵏⵏⵇⵇⵏⵜⵜⵎ	**Vigyázzak ?!**

:ⵏⵇⵏ ⵅⵏⵜⵏⵏ ⵏ ⵓⵏ ⵏⵏⵜⵏⴰ	Legyek én a küszöb őre:
!ⵏⵇⵏⵇⵏⵏ ⵏ ⵏⵏⵇⵇⵏⵜⵜⵎ ⵜⵜⵏⵅ	hadd vigyázzak a jövőre!

ⵓⵏⵅⵏⵎⵏⵅ ⵙⵓⴰⵏ .IIVXXXXⵣⵅⵅⵅⵅⵅ ¸ⴰⵣⵇ	**Suhl, 1997. december 15 .**

„A sóvár vágy lángolt fel ellenálhatatlanul
lelkemben: a szív győzött az ész felett”
O. Schubin

Visszapillantva

Elszálltak az évek,
síri csend honol a szívemben, lelkemben.
A tavasz nem ébreszt
többé vágyakat és reményeket bennem.

Lázas félelem és
örjöngő vágy fogja türelmetlen testem.
A tavasz tündére
mély gyászba borultan sejlik fel előttem.

Nem markoltam ifjan
a fénylő boldogság aranyló csodáját.
A kapu bezárult,
így nem hatol egy fénysugár sem rajta át.

Fiatal a mában,
ragadd meg azonnal, ha elébed lépdel!
Gondold el azt, hogy nincs
nappal árnyék nélkül, de van sötét éjjel.

Kispest, 2013. január 1.

„Nem a föld, nem a folyók tartják
össze a nemzetet, hanem a nyelv”
Kisfaludy Sándor

Visszavárnak

Nézem a földeket,
'hol egykor Goethe élt;
Érzem e föld szeret,
s látom az erdőszélt.

Zúgó, sötét erdők,
bársonyos hegyhátak;
„Aki még nem felnőtt” ,
varázslatot láthat.

Tudom, hogy nehezebb
most a helyzet otthon,
Ami fáj – legfeljebb –
csak magamban hordom.

Bármily' jó a dolgom,
és szépek a tájak;
Ott vagyok én otthon,
'hová visszavárnak.

Suhl, 1997. december 11.

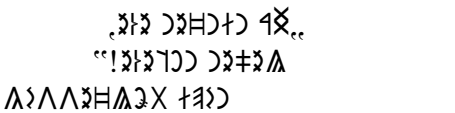

„Ha nincsen esze,
legyen notesze!”
népi bölcsesség

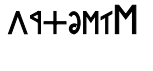

Vívódás

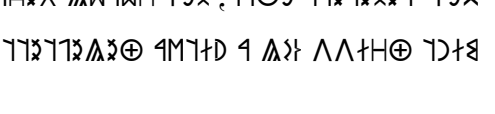

Hogy' tehetett olyat, hogy rútul becsapott,
mint friss szél a nyitva felejtett ablakot?

Égeraracsa, 2003. szeptember 22.

„A pallérozott elme számára a halál nem más, mint egy új kaland kezdete”
Rowling Johanna Katalin

Zsémbelődés

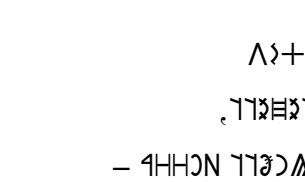

Szerintem az öregedés
egyáltalán nem létezett,
Az embernél – felnőtt korra –
csak túl sok az emlékezet.

Égeraracsa, 2001. május 22.

Kis magyarázat a versekhez

*A **mottók** – (általános gondolatot kifejező tömör idézetek) valamilyen módon kapcsolódnak az alapgondolathoz. Az aláírás nélküliek saját alkotások. (mítosz → hitrege, legenda → csodarege, epigramma → velőske)*

***Népmese** – a nép ajkán született, vagy külföldről átvett elbeszélés.*
***Néprege** – valóságos személyhez vagy tárgyhoz kapcsolódó meseszerű történet.*
***Hitrege** – a világ keletkezéséről, természeti jelenségekről szóló olvasmány.*
***Csodarege** – Istenhez, Jézushoz, szentekhez és csodákhoz fűződő (olvasandó) esemény.*
***Monda** – népi emlékezeten alapuló <u>történelmi valóságot</u> feldolgozó hagyomány.*

A mottóknál feltüntetett nevek magyaros változata:

Karl Immermann – Immermann Károly, Cesare Lombroso – Lombroso Cézár,
Lothar Kusche – Kusche Lotár, Raymond Smullyan – Smullyan Rajmund,
Francis Bacon – Bacon Ferenc, Charlotte Brontë – Brontë Sarolta,
Małgorzata Musierowicz – Musierowicz Margit, Oscar Wilde – Wilde Oszkár,
Bo Carpelan – Carpelan Bodó, Johannes Lehmann – Lehmann János,
Claudia Graf – Graf Klaudia, Enrico Castelnuovo – Castelnuovo Henrik,
Su Towsend – Towsend Zsu' , Grazia Deledda – Deledda Grácia,
John Muir – Muir János, Frances Elisa Hodgson – Hodgson Franciska Eliza,
Roland Gööck – Gööck Lóránt, Francesco Petrarca – Petrarca Ferenc,
Heinrich v. Ofterdingen – Ofterdingen Henrik, Immanuel Kant – Kant Immánuel,
Walter Sperling – Sperling Valter, Guy de Maupassant – Maupassant Vitus,
Eliška Horelova – Horelova Eliza, Camille Flammarion – Flammarion Kamill,
Jerome K. Jerome – Jerome Klapka Jeromos, William Blake – Blake Vilmos,
Johann Wolfgang v. Goethe – Goethe W. János, Otto v. Bismarck – Bismarck Ottó,
Vlagyimir Maskov – Maskov Vladimir, Eric Linklater – Linklater Erik,
Dimitar Korudzsiev – Korudzsiev Demeter, Theodor Fontane – Fontane Tódor,
Marlene Dietrich – Dietrich Marléne, Henry van Dyke – Dyke Henrik,
Stephen Leacock – Leacock István, Friedrich v. Schiller – Schiller Frigyes,
Luigi Capuana – Capuana Lajos, William Wordsworth – Wordsworth Vilmos,
Conrad Ferdinand Meyer – Meyer Konrád Ferdinánd, Robert Frost – Frost Róbert,
Hans Christian Andersen – Andersen Jani Krisztián, Victor Hugo – Hugo Viktor,
Antonín Rükl – Rükl Antal, Henry-Frederic Amiel – Amiel Henrik Frigyes,
Oliver Wendell Holmes – Holmes Olivér Vendel, Stanisław Lem – Lem Szaniszló,
Robert Musil – Musil Róbert, Charles Robert Darwin – Darwin Károly Róbert,
Heinrich Heine – Heine Henrik, Paul Valéry – Valéry Pál, Karl May – May Károly,
Etienne Rey – Rey István, Joanna Kathrin Rowling – Rowling Johanna Katalin,
Joseph Joubert – Joubert József, François Villon – Villon Ferenc
Jonathan Swift – Swift Jónás, Louis Bromfield – Bromfield Lajos,
Giuseppe Mezzofanti – Mezzofanti József, Franz Jahn – Jahn Ferenc,
Henri Bergson – Bergson Henrik, Josef Klepešta – Klepešta József,
John Keats – Keats János, Miguel Cervantes Saavedra – Cervantes Saavedra Mihály,
Christian Morgenstern – Morgenstern Krisztián, Otto Jespersen – Jespersen Ottó,
Pedro Calderón de la Barca – Barca Calderón Péter, Jules Renard – Renard Gyula,

Konrad Lorenz – Lorenz Konrád, Lev Nyikolajevics Tolsztoj – Tolsztoj Leó,
Dennis Shasha – Shasha Dénes, Georg Bernard Shaw – Shaw György Bernát,
Lewis Wolpert – Wolpert Lajos, Pedro Antonio de Alarcon – Alarcon Péter Antal,
Adam Wiśniewski-Snerg – Wiśniewski-Snerg Ádám, Jean Calvin – Kálvin János,
Théodore de Banville – Banville Tivadar, Alekszandr Beljajev – Beljajev Sándor,
Theodor Storm – Storm Tódor, Théophile Gautier – Gautier Teofil,
Karl Neumann – Neumann Károly, Alphonse Daudet – Daudet Alfonz,
Igor Roszohovatszkij – Roszohovatszkij Igor, Bertold Brecht – Brecht Bertalan,
Emily Brontë – Brontë Emilia, Jean François Paul de Gondi Retz – Retz Pál,
Nichols Beverley – Beverley Miklós, Antonio Bonfini – Bonfini Antal,
Tadeusz Dołega-Mostowicz – Dołega-Mostowicz Tádé, David Lodge – Lodge Dávid,
Karel Čapek – Čapek Károly, Erich Kästner – Kästner Erik,
William John Locke – Locke Vilmos, Adam Mickiewicz – Mickiewicz Ádám,
Marie-Catherine 'D Aulnoy – D' Aulnoy Mária Katalin, Jack London – London Jani,
Charles Batteux – Batteux Károly, Richard Katz – Katz Richárd,
John Steinbeck – Steinbeck János, Charles Baudelaire – Baudelaire Károly,
Bernard Fontanelle – Fontanelle Bernát, José Gutierez – Gutierez József,
Friedrich v. Schelling – Schelling Frigyes, Francis Jammes – Jammes Ferenc,
George Enescu – Enescu György, Alexandra David-Neel – David-Neel Alexandra,
Ludwig Wittgenstein – Wittgenstein Lajos, Rudolf Stratz – Stratz Rudolf,
Mary T. Browne – Browne Mária T. , Alexander Puskin – Puskin Sándor,
Philip Sidney – Sidney Fülöp, William Saroyan – Saroyan Vilmos,
Wilkie Collins – Collins Vilmos, Cornell Woolrich – Woolrich Kornél,
Nataly Eschstruth – Eschstruth Natália, Matilde Serao – Serao Matild,
François Rochefoucauld – Rochefoucauld Ferenc, Hal Clement – Clement Henri,
Andre Gide – Gide Endre, Honor Tracy – Tracy Honória,
William Robertson – Robertson Vilmos, Eric Knight – Knight Erik,
Benjamin Franklin – Franklin Benjámin, Harry Harryson – Harryson Henri,
Christine Breden – Breden Krisztina, James Jeans – Jeans Jakab,
Maurice Leblanc – Leblanc Móric, Henryk Sienkiewicz – Sienkiewicz Henrik,
Lev R. Sejnyin – Sejnyin R. Leó, Daniel De Foe – De Foe Dániel,
Emil Gaboriau – Gaboriau Emil, Edna Ferber – Ferber Edina,
Mihail Zoscsenko – Zoscsenko Mihály, Karl Theodor Körner – Körner Károly Tódor,
Wilham Collins – Collins Vilmos, Felix Salten – Salten Félix,
Henry King – King Henrik, Siegmund Freud – Freud Zsigmond,

Tartalomjegyzék

(ez is én vagyok)

1995

Az idő csak egyre…
Hallgatok?…

1996

Éltem
Tűnődés
Önarckép
Megtalálsz
Mondom a magamét
Együtt veletek
Minden – mindig
Mikor voltam
Elillanhat
Bennem maradt
Elfogyhatnak…
Gyöngébb?

1997

Utazom
Odaát van
Szomjazom
A kút
Lázadóvá váltam
Leteszem
Úgy szeretnék!
Becsaptál, élet
Visszavárnak
Vigyázzak?!

1998

Kérdés
Elgondolhatatlan?

1999

Az öregség biztos jele
Megtaláltam
Érzem…
Rab lettem
Menni, menni kell!
Nótaszóval
Balszerencse

2000

Egyedüli példány vagyok!
Szenvedek
Otthonom
Felhőhajtó
Másképp érez
Szebben szól…
Egy imposztor visszaeml…
Csibésznyelven

2001

Szemmel verten
Zsémbelődés
Sárból vagyok
Üzenem
Lélekbéklyó
Még keresem…
Ha tudnám…!
Próba → szerencse
Óhaj

2002

Kesergő
Magyar vagyok
Belátás?
Végleges elhatározás
Életrajz helyett
Ragacsosan
Felkerekedve…
Valamit megértettem
Szöget ütött a fejembe
Elfakult dísz-lett
Sírfeliratom

2003

Hú, de nagy a bánatom!
Révedezés
Költői hitvallás
Sóvárgás
Vívódás
Tétován topogva
Valamikor majd megértik
Ez a tény

2004

Öntörvényes hangvétel
Tavaszi sóhaj
Erőt ad
Feldolgozásra szorul
Merengés
Bíráló szemmel
Múltamban a jövőm
Hangulati hullámzásom
Felfoghatatlan
Minden álom forrása

2005

Kifejezéseim születése
A fájdalom hangjai
Van még időm
Egyetlen szaváért
Valami célja csak van
Eljegesítettleníthetetlen…
Sorssal vagy sorstalanul?

2006

Epekedés … után

2007

Miért csak néhányan?
Megyek az utamon
Hiába, ez már csak így…
Elérkeztem…

2009

A jövevény lény
Elsajátítottam valamit

2013

Visszapillantva
Szomorúságom oka
Önmarcangolás
Újfent újrázva
Végérvényesen valóra vált
Számomra nyilvánvaló

2014

Hozzáállás kérdése
Megsejtett minden
Véletlenszerű valóságvágy

2015

Körforgásban
Ma még érthetetlen
Események sodrásában

2016

Végigkísért
Finnyáskodva